

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา
(ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร

ปริญาณิพนธ์
ของ
สโรชา อนันตพฤษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา
(ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร

ปริญาณิพนธ์
ของ
สโรชา อนันตพุกษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา
(ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
สโรชา อนันตพุกา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2552

สโรชา อนันตพฤกษา. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์เวอร์ณี กรีกอง, ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ดร. พาสนา จุลรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว
กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ
ระดับชั้น นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสุขภาพจิต
ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจ
ของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และ
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนคันทนา
เยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 214 คน แบ่งเป็น
นักเรียนชาย 109 คน และนักเรียนหญิง 105 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร เป็นสำคัญ อย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่
ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับครู (X_{19}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนปัญหาในการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญ
สงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 77.1

1.1 สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ใน
รูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 7.192 - .615 X_{15} - .645 X_{19}$$

1.2 สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.541 X_{15} - .387 X_{19}$$

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร เป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) และนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{14}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 60.3

2.1 สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 5.818 - .530 X_{15} - .351 X_{14}$$

2.2 สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.522 X_{15} - .304 X_{14}$$

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร เป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{17}) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{14}) สุขภาพจิต (X_{16}) และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 78

3.1 สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 5.665 - .216 X_{17} - .222 X_{14} + .039 X_{16} - .451 X_{15}$$

3.2 สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนายาว กรุงเทพมหานคร ใน
รูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.204 X_{17} - .248 X_{14} + .176 X_{16} - .429 X_{15}$$

FACTORS AFFECTING ON ENGLISH LEARNING PROBLEMS OF THE SECOND LEVEL,
PRIMARY GRADES 4-6 STUDENTS AT KANNAYAO SCHOOL
(THARINCHAROENSONGKROA) IN KANNAYAO DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SAROCHA ANANTAPRUEKSA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

May 2009

Sarocho Anantapruksa. (2009). *Factors Affecting On English Learning Problems Of The Second Level, Primary Grades 4-6 Students At Kannayao School (Tharincharoensongkroa) In Kannayao District, Bangkok*. Master Thesis, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Waythanee Greethong, Assist. Prof. Dr.Pasana Chularut.

The purposes of this research were to study the factors affecting on English learning problems of the second level, primary grades 4-6 students at Kannayao School (Tharincharoensongkroa) in Kannayao District, Bangkok. The factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor : gender, age, educational level, studying habits of English, attitude toward English study and mental health, second of them was family factor: guardian marital status, guardian's occupation, family's income and interpersonal relationship between students and guardian and third of them was learning environmental factor : physical learning environment of English, interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups.

The 214 samples : 109 males and 105 females were the second level, primary grades 4-6 students at Kannayao School (Tharincharoensongkroa) in Kannayao District, Bangkok in academic year 2009. The instrument was a questionnaires of factors affecting on English learning problems of the second level, primary grades 4-6 students at Kannayao School (Tharincharoensongkroa) in Kannayao District, Bangkok questionnaires. The data was analyzed by The Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows:

1. There were significantly 2 factors affecting on English learning problems of the second level, primary grades 4 students at Kannayao School (Tharincharoensongkroa) in Kannayao District, Bangkok, at .01 level ranking from the most to the least affecter; attitude toward English study (X_{15}) and interpersonal relationship between students and their teachers (X_{19}) These 2 factors could predicted English learning problems of the second level, primary grades 4 students about percentage of 77.1

2. The significantly predicted equations of affecting on English learning problems of the second level, primary grades 4 students at Kannayao School (Tharincharoensongkroa) in Kannayao District, Bangkok at .01 level were as follows:

2.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = 7.192 - .615 X_{15} - .645 X_{19}$$

2.2 In term of standard score were:

$$Z = -.541 X_{15} - .387 X_{19}$$

3. There were significantly 2 factors affecting on English learning problems of the second level, primary grades 5 students at Kannayao School (Tharincharoensongkroa) in Kannayao District, Bangkok, at .01 level ranking from the most to the least affecter; attitude toward English study (X_{15}) and studying habits of English (X_{14}) These 2 factors could predicted English learning problems of the second level, primary grades 5 students about percentage of 60.3

4. The significantly predicted equations of affecting on English learning problems of the second level, primary grades 5 students at Kannayao School (Tharincharoensongkroa) in Kannayao District, Bangkok at .01 level were as follows:

4.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = 5.818 - .530 X_{15} - .351 X_{14}$$

4.2 In term of standard score were:

$$Z = -.522 X_{15} - .304 X_{14}$$

5. There were significantly 4 factors affecting on English learning problems of the second level, primary grades 6 students at Kannayao School (Tharincharoensongkroa) in Kannayao District, Bangkok, at .01 level ranking from the most to the least affecter; interpersonal relationship between students and guardian (X_{17}), studying habits of English (X_{14}), mental health (X_{16}) and attitude toward English study (X_{15}) These 4 factors could predicted English learning problems of the second level, primary grades 6 students about percentage of 78

6. The significantly predicted equations of affecting on English learning problems of the second level, primary grades 6 students at Kannayao School (Tharincharoensongkroa) in Kannayao District, Bangkok at .01 level were as follows:

6.1 In term of raw scores were:

$$\hat{Y} = 5.665 - .216 X_{17} - .222 X_{14} + .039 X_{16} - .451 X_{15}$$

6.2 In term of standard score were:

$$Z = -.204 X_{17} - .248 X_{14} + .176 X_{16} - .429X_{15}$$

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนายาว
(ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนายาว กรุงเทพมหานคร

ของ
สโรชา อนันตพุกษา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีกทอง)

..... ประธาน
(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เวย์นี กรีกทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสณา จุลรัตน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วยความกรุณา จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ นายอนุภาพ วาทีทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือและสนับสนุนในการทำการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบใจนักเรียนประถมศึกษปีที่ 4 – 6 โรงเรียนโรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย และเป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ ในสาขาจิตวิทยาการศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2550 ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และให้กำลังใจกันมาโดยตลอด

ขอกราบพระคุณสมาชิกทุกคนในบ้านที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และให้กำลังใจ รวมทั้งการช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัยด้วยดี จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับชีวิตผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนบรรพบุรุษทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการ ความรู้ให้กับผู้วิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่สาว บุคคลในครอบครัว และเพื่อนๆที่รักทุกคนผู้ให้ความรัก กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือทุกด้านมาโดยตลอด

สโรชา อนันตพุกษา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
สมมติฐานของการวิจัย	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว	27
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	32
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์)	
เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร	37
3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การหาคุณภาพเครื่องมือ	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	61
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล	62
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	72
ความมุ่งหมายของการวิจัย	72
สมมติฐานในการวิจัย	72
วิธีดำเนินการวิจัย	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล	74
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
อภิปรายผลการวิจัย	76
ข้อเสนอแนะ	81
ข้อเสนอแนะทั่วไป	81
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	83
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	94
ภาคผนวก ก	95
ภาคผนวก ข	100
ภาคผนวก ค	120
ประวัติย่อผู้วิจัย	130

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ	41
2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2	64
3 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา ค้นคว้า	65
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	66
5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	67
6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	68
7 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	69
8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	70
9 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	71
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	121
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ	122
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับผู้ปกครอง	123
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทาง กายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	124
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครู	125
15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน	126
16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแบบสอบถามปัญหา การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	127

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแบบสอบถามปัญหา การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	128
18 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแบบสอบถามปัญหา การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	129

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยี ทำให้สังคมโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ยุคที่ข้อมูลข่าวสารทั่วทุกมุมโลกสามารถเชื่อมถึงกันได้อย่างรวดเร็ว วิชาการในการติดต่อสื่อสารเหล่านี้เรียกว่าเป็นโลกไร้พรมแดน ซึ่งบุคคลในสังคมนั้นต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจ ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันในการหาข้อมูลความรู้ และการถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ รวมทั้งในด้านเศรษฐกิจ ภาษามีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเจรจาต่อรองการค้าและการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ. 2545: 1) ภาษาหนึ่งที่ทั่วโลกใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาสากลคือ ภาษาอังกฤษ สังคมไทยในปัจจุบันเห็นได้ชัดว่าภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก โดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตำราวิชาการ รวมทั้งระบบเครือข่ายไร้สาย (Internet) จึงถือได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาสังคมไทย คนที่มีความรู้ภาษาอังกฤษจะมีโอกาสดีในสังคม (นพเก้า ณ พัทลุง. 2548: 8)

การที่ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากขึ้น จึงเป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจะได้เข้าใจ และรู้จักเลือกสรรสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความสำคัญดังกล่าว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2541 จึงกำหนดให้ผู้เรียนเริ่มเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลของโลก ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสร้างประชากรไทยที่มีความพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองสังคมโลกตั้งแต่เยาว์ (สมศักดิ์ สินธุเวชชัย. 2544: 1) สำหรับความเป็นมาของหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น พบว่า ได้เริ่มมีการจ้างชาวต่างประเทศมาสอนภาษาอังกฤษครั้งแรกในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) และมีพัฒนาการมาจนถึงปัจจุบัน ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการได้กำหนดภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้หนึ่งในแปดสาระการเรียนรู้ที่ได้ถูกกำหนดขึ้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งได้กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น (นพเก้า ณ พัทลุง. 2548: 81) และให้จัดอย่างมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ได้จริงในโลกของข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน รวมทั้งสามารถติดต่อสื่อสาร รับข่าวสาร และการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อได้อย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543: 1)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาชั้นได้มุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน มีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2540: 37) จากการที่ผู้วิจัยมีมารดาที่เป็นอาจารย์สอนอยู่ที่โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) จึงได้สัมภาษณ์มารดาและพบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการเรียนค่อนข้างมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นจากนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) จำนวน 100 คน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 2 ข้อ สรุปได้ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดว่าขณะที่นักเรียนเรียน นักเรียนมีปัญหาหรือไม่ ถ้ามีคือปัญหาใด” ผลการสำรวจเรียงลำดับจากปัญหามากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ผลดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 ได้แก่ ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษไม่ค่อยได้ และไม่ชอบวิชาสังคม รองลงมาก็คือ ปัญหาด้านครอบครัว จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 ได้แก่ มีปัญหากับผู้ปกครอง และพ่อแม่หย่าร้าง รองลงมาก็คือ ปัญหาด้านการปรับตัว จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 ได้แก่ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ และปัญหาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 ได้แก่ เงินไม่พอใช้ และได้เงินมาโรงเรียนน้อย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 31.21 ได้แก่ เรียนภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง ไม่ค่อยได้เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และอาหาร คุณไม่คล่อง รองลงมาก็คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 ได้แก่ เงินไม่พอใช้ และได้เงินมาโรงเรียนน้อยลง รองลงมาก็คือ ปัญหาด้านการปรับตัว จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 23.68 ได้แก่ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ และทะเลาะกับเพื่อน และปัญหาด้านครอบครัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 ได้แก่ ทะเลาะกับคนในครอบครัว และพ่อแม่หย่าร้าง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 57.78 ได้แก่ มีความเครียดในการเรียน และไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ รองลงมาก็คือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ได้แก่ เงินไม่พอใช้ จ่าย และได้เงินมาโรงเรียนน้อยลง รองลงมาก็คือ ปัญหาด้านการปรับตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.11 ได้แก่ เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ปัญหารองลงมาก็คือ ปัญหาด้านครอบครัว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ได้แก่ พ่อแม่หย่าร้างกัน และคนในครอบครัวทะเลาะกัน และปัญหาด้านสุขภาพ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.78 ได้แก่ ปวดท้องบ่อย

คำถามข้อที่ 2 ถามว่า “เมื่อมีปัญหา นักเรียนคิดว่าเกิดจากสาเหตุใดบ้าง” ผลการสำรวจพบดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน สาเหตุมาจาก อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ เปื้อ ครูดุ และครูสั่งงานเร็ว รองลงมาก็คือ ปัญหาด้านครอบครัว สาเหตุมาจาก

พ่อแม่ทะเลาะกัน และนอกใจกัน รองลงมาคือ ปัญหาการปรับตัว สาเหตุมาจาก เป็นคนเชื่องซึม เพื่อนชวนคุยมาก และเพื่อนรังแก และปัญหาด้านเศรษฐกิจ สาเหตุมาจาก ข้าวของขึ้นราคา และผู้ปกครองมีรายได้น้อย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน สาเหตุมาจาก ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทำการบ้าน เพื่อนรบกวน เขียนหนังสือไม่สวย และมีกิจกรรมมากทำให้ไม่ค่อยได้เรียน รองลงมาคือ ปัญหาเศรษฐกิจ สาเหตุมาจาก ข้าวของขึ้นราคา เศรษฐกิจไม่ดี และผู้ปกครองมีรายได้น้อย รองลงมาคือ ปัญหาด้านการปรับตัว สาเหตุมาจาก นิสัยไม่เหมือนกัน ไม่ทราบว่าจะต้องทำตัวอย่างไร และเพื่อนแกล้ง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ ปัญหาด้านการเรียน สาเหตุมาจาก ต้องเตรียมตัวสอบเข้าชั้น ม.1 ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน ไม่มีการวางแผนในการเรียน ไม่อ่านหนังสือ และเพื่อนรบกวน รองลงมาคือ ปัญหาด้านเศรษฐกิจ สาเหตุมาจาก ข้าวของขึ้นราคา เศรษฐกิจไม่ดี และผู้ปกครองมีรายได้น้อย รองลงมาคือ ปัญหาด้านการปรับตัว สาเหตุมาจาก เพื่อนนิสัยไม่ดี รองลงมาคือ ปัญหาด้านครอบครัว สาเหตุมาจาก คนในครอบครัวทะเลาะกัน และพ่อนอกใจแม่ และปัญหาด้านสุขภาพ สาเหตุมาจาก ร่างกายไม่แข็งแรง

สรุปจากผลการสำรวจเบื้องต้นพบว่า นักเรียนมีปัญหาการเรียนมากที่สุด และเป็นปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2543: 25) ซึ่งได้ประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา จากการทดสอบนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ระบุว่า ผลการทดสอบอยู่ในระดับปานกลางและยังต้องปรับปรุง ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนไม่สามารถประสบความสำเร็จในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังที่ ปราณี กุลละวณิชย์ (2521: 46 - 51) กล่าวถึง ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทยไว้ว่า ถึงแม้ว่าครูสอนภาษาจะได้ใช้เวลาในการจัดเนื้อหาของบทเรียนและวิธีการสอนอย่างรอบคอบแล้วก็ตาม การสอนภาษาต่างประเทศก็ยังอาจล้มเหลวได้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนมิได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร ซึ่งอาจเนื่องมาจากบทเรียนที่มีเนื้อหาน่าสนใจแต่ไม่ตรงกับที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง หรืออาจเป็นเพราะวิธีการสอนน่าเบื่อหน่ายและผู้สอนก็มิได้คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเลย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมใน

โรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

5. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

6. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียน เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครอง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการวางแผนนโยบายในการพัฒนา ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้อย่างเหมาะสม ให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางการศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 425 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 216 คน และนักเรียนหญิง 209 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน เป็นนักเรียนชาย 54 คน และเป็นนักเรียนหญิง 56 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 163 คน เป็นนักเรียนชาย 83 คน และเป็นนักเรียนหญิง 80 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 152 คน เป็นนักเรียนชาย 79 คน และเป็นนักเรียนหญิง 73 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 214 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 109 คน และนักเรียนหญิง 105 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 55 คน เป็นนักเรียนชาย 27 คน และเป็นนักเรียนหญิง 28 คน นักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และเป็นนักเรียนหญิง 40 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 40 คน และเป็นนักเรียนหญิง 37 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 ระดับชั้น

1.1.4 นิัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1.5 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1.6 สุขภาพจิต

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

1.2.1 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง

1.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ** หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร ประสบอยู่ในระหว่างการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษขาดประสิทธิภาพ ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งเกิดจากการขาดทักษะ 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน แบ่งเป็น

1.1 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่

1.1.1 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง หมายถึง ความ

บกพร่องในการรับรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แก่ ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ฟัง และไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ฟังได้

1.1.2 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด หมายถึง ความบกพร่องในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารด้วยการพูด การออกเสียงของนักเรียน ได้แก่ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ออกเสียงได้ไม่ถูกต้อง และไม่สามารถนำเสนอบทเพลงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

1.1.3 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน หมายถึง ความบกพร่องในการรับสารด้วยการอ่านจากสื่อต่างๆ รวมถึงการอ่านออกเสียงของนักเรียน ได้แก่ ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ และไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้อ่าน

1.1.4 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการเขียน หมายถึง ความบกพร่องในการสื่อสารด้วยวิธีการเขียนข้อความต่างๆ ได้ด้วยอักษรตัวพิมพ์และตัวเขียน และการใช้หลักไวยากรณ์ของนักเรียน ได้แก่ ไม่สามารถเขียนคำหรือประโยคสั้นๆ ได้ และไม่สามารถเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เบื้องต้น

1.2 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่

1.2.1 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง หมายถึง ความบกพร่องในการรับรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แก่ ไม่สามารถเข้าใจคำสั่งภาษาอังกฤษ และไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้

1.2.2 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด หมายถึง ความบกพร่องในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารด้วยการพูด การออกเสียงของนักเรียน ได้แก่ ไม่สามารถพูดและออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

1.2.3 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน หมายถึง ความบกพร่องในการรับสารด้วยการอ่านจากสื่อต่างๆ รวมถึงการอ่านออกเสียงของนักเรียน ได้แก่ ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง และไม่สามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้

1.2.4 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการเขียน หมายถึง ความบกพร่องในการสื่อสารด้วยวิธีการเขียนข้อความต่างๆ ได้ด้วยอักษรตัวพิมพ์และตัวเขียน และการใช้หลักไวยากรณ์ของนักเรียน ได้แก่ ไม่สามารถเขียนคำหรือประโยคได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

1.3 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่

1.3.1 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง หมายถึง ความบกพร่องในการรับรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ ไม่สามารถฟังภาษาอังกฤษจากสื่อการสอนได้ และไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ฟังได้อย่างถูกต้อง

1.3.2 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูด หมายถึง ความบกพร่องในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารด้วยการพูด การออกเสียงของนักเรียน ได้แก่ ไม่สามารถสนทนาโต้ตอบได้อย่างถูกต้อง

1.3.3 ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่าน หมายถึง ความบกพร่องในการรับสารด้วยการอ่านจากสื่อต่างๆ รวมถึงการอ่านออกเสียง ได้แก่ ไม่สามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้

1.3.4 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการเขียน หมายถึง ความบกพร่องในการสื่อสารด้วยวิธีการเขียนข้อความต่างๆ ได้ด้วยอักษรตัวพิมพ์และตัวเขียน และการใช้หลักไวยากรณ์ ได้แก่ ไม่สามารถเขียนได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อ

ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสุขภาพจิต

2.1.1 เพศ ได้แก่ ชายหรือหญิง

2.1.2 อายุ หมายถึง จำนวนเวลานับเป็นปีเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. เกิดจนถึงปัจจุบัน

2.1.3 ระดับชั้น ได้แก่

2.1.3.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2.1.3.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2.1.3.3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.4 นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกที่กระทำเป็นประจำของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนตรงเวลา ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การทำการบ้านและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด การท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษและทบทวนบทเรียน การซักถามครูเกี่ยวกับบทเรียนเมื่อมีข้อสงสัยทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.1.5 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจำแนกได้ 3 ด้านดังนี้

2.1.5.1 ด้านความรู้ ได้แก่ การรู้ถึงทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษ การเห็นคุณค่า ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ โดยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.1.5.2 ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความพอใจ ความสนใจความสนุกสนานเมื่อเรียนภาษาอังกฤษ

2.1.5.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ การตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มาเรียนสม่ำเสมอ ซักถาม ทำการบ้าน ทบทวนบทเรียนและศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

2.1.6 สุขภาพจิต หมายถึง สภาพจิตใจของนักเรียนที่สามารถแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เป็นจริง ตลอดจนความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.2.1 สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะการครองชีวิตสมรสของผู้ปกครอง จำแนกได้ดังนี้

2.2.1.1 ผู้ปกครองอยู่ร่วมกัน

2.2.1.2 ผู้ปกครองแยกกันอยู่

2.2.1.3 ผู้ปกครองถึงแก่กรรม

2.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ชนิดของงานที่ผู้ปกครองประกอบการอยู่ ซึ่งนำรายได้จากงานนี้มาเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.2.2.1 รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หมายถึง บุคคลที่ทำงานในสังกัดของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

2.2.2.2 ค้าขาย หมายถึง ผู้ที่ทำการค้าขาย หรือธุรกิจทุกชนิด

2.2.2.3 รับจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้บุคคลอื่นโดยรับค่าตอบแทนเป็นรายวัน หรือรายเดือน

2.2.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ประจำของทุกคนในครอบครัวรวมกันเป็นเดือน

2.2.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.4.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรัก ความเคารพเชื่อฟังผู้ปกครอง ช่วยเหลือกิจกรรมในครอบครัวด้วยความเต็มใจ ยอมรับกฎระเบียบของผู้ปกครอง การขอคำแนะนำและการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรับรู้และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนและด้านส่วนตัว

2.2.4.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความห่วงใยต่อนักเรียน การให้กำลังใจ ไว้วางใจในการทำกิจกรรมของนักเรียน เป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวกับนักเรียน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง

สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลต่อนักเรียน แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ สถานที่เรียน และสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1.1 สถานที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การมีห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีขนาดของห้องเรียนพอเพียงเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน มีความสะอาด มีแสงสว่าง มีอากาศถ่ายเท ความเป็นระเบียบเรียบร้อย บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษ รูปภาพ บัตรคำ เทปเพลง ที่มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพในการใช้งานและมีปริมาณเพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ

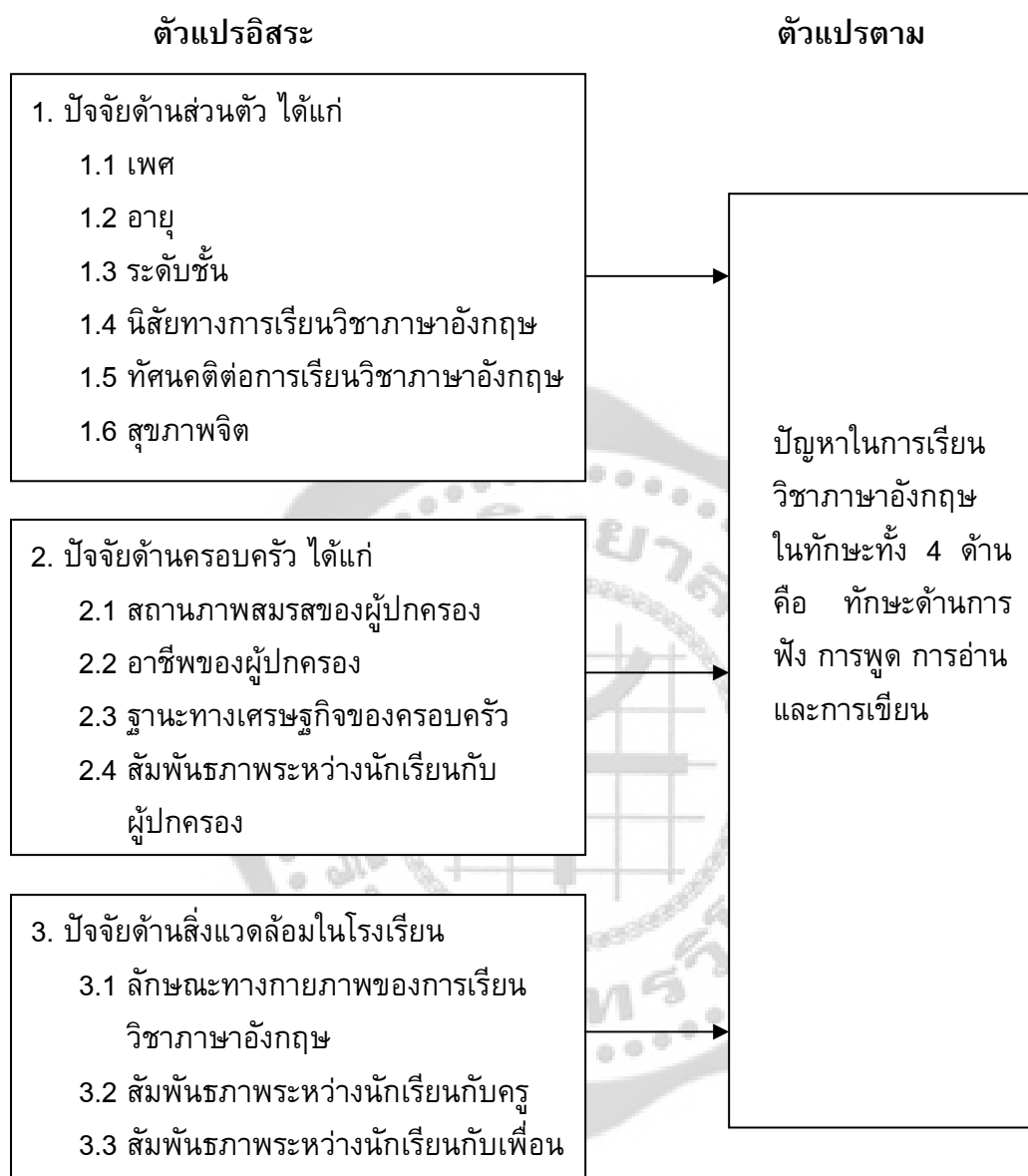
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูและการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ที่สอนวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ เคารพเชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจเรียน ปฏิบัติตามคำสั่งสอนและคำชี้แนะของครู และซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้การอบรมสั่งสอน คำนึงถึงความรู้สึกและความต้องการของนักเรียน มีความรัก ความเมตตาปราณี เอาใจใส่ต่อนักเรียน ให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะแก่นักเรียนทั้งด้านการเรียน และด้านส่วนตัวเมื่อนักเรียนมาขอคำปรึกษา

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่แสดงออกต่อกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนม การรู้จักให้และการยอมรับเคารพในสิทธิของเพื่อน และการร่วมทำกิจกรรมต่างๆด้วยกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร
3. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว
 - 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว
 - 2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว
 - 2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว
 - 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
 - 2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
 - 2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว

กรุงเทพมหานคร

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.1.1 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิลเลียม (นพเก้า ณ พัทลุง. 2548: 11; อ้างอิงจาก Williams. 1973) ได้กล่าวถึงอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศ

- 1) การได้ยินภาษาต่างประเทศน้อยกว่าการใช้ภาษาแม่ซึ่งมีเฉพาะในชั้นเรียน
- 2) แรงจูงใจในการใช้ภาษาต่างประเทศน้อยกว่าการใช้ภาษาแม่ซึ่งใช้สื่อสารอยู่ใน

ชีวิตประจำวัน

3) ความผิดพลาดในการนำกฎและรูปแบบของภาษาแม่ไปใช้ในภาษาต่างประเทศ

2. ความผิดพลาดในการนำกฎและรูปแบบหนึ่งในภาษาต่างประเทศไปใช้อีกเรื่องหนึ่งในภาษาอื่น

ในภาษานั้น

3. การที่เด็กได้ยินภาษาต่างประเทศที่ผิดพลาดรอบๆตัวเขาอยู่บ่อย

4. เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งเด็กอาจจะโดนล้อเลียนว่าเลียนแบบคนชาติตะวันตก ดังนั้นครูต้องอธิบายความสำคัญของการเรียนภาษาต่างประเทศ เช่น เพื่อการศึกษาในระดับสูงต่อไป

เบิร์น (วัชรินทร์ เมฆา. 2542: 14; อ้างอิงจาก Byrne. 1976) ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งที่พบอยู่เสมอในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะมีความแตกต่างในระหว่างผู้เรียนเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านทักษะการใช้ภาษา ความสนใจ พื้นความรู้เดิมและบุคลิกภาพ เป็นสาเหตุทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

พราเตอร์ (วรสิริ ลิขิตวงศ์. 2547: 15; อ้างอิงจาก Prator. 1976) กล่าวถึงปัญหาของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไว้ว่า ผู้เรียนจะมีปัญหาในการฟังมากที่สุด อาจเป็นเพราะผู้เรียนเหล่านั้น มีโอกาสพบเจ้าของภาษาน้อย

สงป ลักษณะ (2540: 2-3) ได้กล่าว ถึงปัญหาของการเรียนภาษา ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนภาษาต่างประเทศหลายปี แต่ยังใช้ภาษาไม่ได้ดีทั้งการรับฟังและการแสดงออก

2. การพัฒนาทางภาษามองข้ามวิธีการธรรมชาติ กล่าวคือ ไม่ได้พัฒนาตามลำดับของทักษะที่ควรจะเป็น คือ ฟัง-พูดก่อน แล้วจึง อ่าน-เขียน

3. เน้นการฝึกซ้ำๆ ในคำ ประโยค ไวยากรณ์ที่ไม่มีความหมาย ทำให้น่าเบื่อและไม่สนใจให้เกิดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ

4. การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่ประสบความสำเร็จ เพราะเน้นให้ผู้เรียนพูดตามสิ่งที่ได้ฟัง จึงขาดความสามารถในการฟังและจดบันทึกในสิ่งที่ได้ฟัง

5. ซอฟต์แวร์ทางการศึกษามีจุดอ่อนที่ไม่มีการบูรณาการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพราะใช้โปรแกรมแบบเส้นตรง ทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้แบบหมุนเวียนหรือใช้ความรู้เดิมแถมมที่สูงขึ้น

6. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั่วไปไม่มีคุณค่า เพราะบรรจุข้อความให้อ่านมากเกินไป ใช้ภาพไม่เหมาะสม และใช้การฝึกหัดซ้ำซากไม่มีความหมาย

7. ครูผู้สอนภาษามักแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาที่ผู้เรียนแสดงออกมากเกินไปแทนที่จะแก้ไขเฉพาะเป้าหมายการเรียนรู้ที่ผู้เรียนยังทำไม่ได้

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544: 53) กล่าวถึง ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดจากผู้เรียน คือ ผู้เรียนมีพื้นความรู้ก่อน และมีความรู้ไม่เท่ากัน ไม่สนใจเรียน ไม่ตั้งใจเรียน เบื่อหน่ายต่อการเรียน ไม่มีความพร้อมในการเรียน เรียนไม่เป็น จดคำบรรยายไม่เป็น ไม่กล้าซักถามเมื่อไม่เข้าใจ มีจำนวนผู้เรียนมากเกินไป ผู้เรียนชอบคุยกันในเวลาเรียน เกียจคร้าน ไม่ทำงานส่ง ไม่มาเรียน ไม่ตรงต่อเวลา เข้าห้องเรียนสาย ส่งงานช้า หากความรู้ด้วยตนเองไม่เป็น สื่อสารไม่เป็น พูดไม่เป็น เขียนไม่เป็น จับประเด็นไม่ได้ ไม่ให้ความร่วมมือ เฉื่อย ไม่กระตือรือร้น สุขภาพกายและสุขภาพจิตไม่ดี

1.1.2 รูปแบบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

คาร์เรนและคณะ (บ๊อง ร. พานทอง. 2540; อ้างอิงจาก Cahrene. 1984) ได้เสนอแนะขั้นตอนการเรียนรู้ (A Learning Model) ของมนุษย์เราไว้ดังนี้

1. การสาธิตแบบอย่างต่างๆ (Demonstration) ในขั้นตอนแรกของการเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์ว่าตนเองมีความสามารถที่จะเรียนได้หรือไม่ เขาจะดูจากตัวอย่างรอบตัว แล้วเกิดความอยากที่จะกระทำการสิ่งนั้นๆด้วยตนเองบ้าง และจะเริ่มเรียนรู้แต่ละอย่างตามลำดับ

2. ความตั้งใจกระทำ (Intent) แบบอย่างที่ทำให้เด็กสนใจ คือสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อตัวเขาและนำไปใช้ได้ การเรียนรู้ในระดับนี้เรียกว่า Critical Learning Level ซึ่งจะเป็นขั้นการเรียนรู้ที่สามารถนำเอาประสบการณ์หรือการเรียนรู้ครั้งก่อนๆ เข้ามาพัฒนาใช้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3. ความมุ่งหวังของตนเอง (Self Concept) เด็กมักจะตัดสินใจว่าตนเองเป็นผู้ทำสิ่งนั้นได้หากตนตั้งใจกระทำ ในการจัดการเรียนการสอน หากเด็กมีความกล้าในการแสดงออก ไม่กลัวผิด ก็จะเป็นกลไกสำคัญไปสู่ความสำเร็จของการเรียนวิชานั้นๆ

4. การเรียนรู้โดยการปฏิบัติ (Learning Through Doing) ในการเรียนการสอนภาษาทุกทักษะจะได้ผลดีต้องมีการฝึกปฏิบัติ กิจกรรมใดก็ตามหากฝึกปฏิบัติบ่อยๆ ย่อมทำให้คนเกิดความชำนาญ

5. การให้คำอธิบายหรือวิจารณ์งาน (Feedback) การให้คำอธิบายหรือวิจารณ์งานนี้จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และมีความเข้าใจมากขึ้น หากผู้ใหญ่ให้ข้อมูลหรือคำอธิบายที่ถูกต้อง และในการให้ข้อมูลหรือคำอธิบายควรจะมีชี้แจงให้ชัดเจน ดี ไม่ดีอย่างไร ควรแก้ไขอย่างไร แต่การใช้ภาษาต้องระมัดระวัง ใช้ภาษาที่ดีก่อให้เกิดกำลังใจในการเรียนรู้ต่อไป

6. การผสมผสานความรู้ (Integration) เด็กควรมีความสามารถในการนำความรู้ใหม่มาพิจารณาและทำความเข้าใจผสมผสานกับความรู้เดิมได้ ขยายความรู้เดิมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ใหม่มาพัฒนาใช้กับความรู้เดิมที่มีอยู่ก็จะทำให้มีความรู้กว้างขวางขึ้น

7. ความสามารถในการเก็บข้อมูลและขยายความรู้ (Refinding and Expand) จากประสบการณ์การเรียนรู้เรื่องต่างๆ ที่สะสมมาเรื่อยๆ เด็กจะมีความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ได้มากขึ้น สามารถนำมาผสมผสานกันได้ ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ จะขยายออกกว้างมากขึ้นและลึกซึ้งมากขึ้น

8. ความเข้าใจ (Comprehension) เมื่อผ่านขั้นตอนต่างๆ ของการเรียนรู้ถึงขั้นสุดท้าย เด็กก็จะสามารถทำความเข้าใจได้โดยตลอด สิ่งที่มีส่วนช่วยให้ทำความเข้าใจได้ดีขึ้น นั่นคือประสบการณ์เดิม (Schema) ของแต่ละคน

สังเวียน สฤตติกุล (วรสิริ ลิขิตวงศ์. 2547: 13; อ้างอิงจาก สังเวียน สฤตติกุล. 2521) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทางด้านทักษะและผู้สอนจะต้องสอนและช่วยฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเรียกว่าทักษะทางภาษาทั้ง 4 โดยเริ่มแรก ครูต้องมีการฝึกทักษะในการฟังและการพูดเสียก่อน แล้วจึงฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนภาษาของมนุษย์ ในการฝึก

ทักษะทางภาษาทั้ง 4 นี้ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ทักษะทางภาษามีรายละเอียดดังนี้

1. ทักษะการฟัง (Listening Skill) หมายถึง ผู้เรียนต้องสามารถได้ยินความแตกต่างของหน่วยเสียง คำ และโครงสร้างต่าง ๆ พอที่จะเข้าใจว่าผู้พูดกล่าวถึงอะไร พร้อมทั้งจะเข้าใจความหมายได้ การเรียนภาษาส่วนใหญ่มักเริ่มต้นจากการฟัง (Listening) การออกเสียง (Pronunciation) และโครงสร้างของประโยค (Structure) ประสบการณ์ในการฟังนั้น ไม่ต้องควบคู่กับการพูดเสมอไป เช่น การฟังวิทยุ การฟังคำบรรยาย การชมภาพยนตร์ที่เป็นภาษาต่างประเทศ การชมโทรทัศน์ที่ไม่พากย์ เป็นการฝึกทักษะการฟังชนิดไม่ต้องควบคู่กับการพูด

ทักษะการฟัง เป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญ เพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการสื่อความหมายและเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ พฤติกรรมการฟัง แบ่งออกเป็น 2 ระดับใหญ่ๆ คือ

1) ระดับการเรียนรู้ (Recognition Level) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถแยกแยะ หรือสามารถจำแนกเสียงได้ เช่น เสียงเน้นหนักในคำ ระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค ระดับนี้เป็นระดับพื้นฐานในการฟัง

2) ระดับความเข้าใจ (Comprehension Level) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถเข้าใจความหมายโดยทั่วไปของข้อความที่ฟัง และเข้าใจจุดประสงค์ของการสื่อความหมายนั้น ซึ่งเป็นทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. ทักษะการพูด (Speaking Skill) หมายถึง ความสามารถในการพูดเพื่อให้สื่อความหมายกับเจ้าของภาษาตามต้องการด้วยความคล่องแคล่วและพอประมาณ การที่จะมีทักษะดังกล่าวได้ จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน เริ่มจากการฟัง เลียนแบบการออกเสียงได้เหมือนหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา สามารถพูดข้อความที่เป็นประโยค หรือข้อความที่ยาวขึ้นได้ ดังนั้น ผู้พูดก็ต้องมีการเรียบเรียงคำพูดให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสามารถพูดได้ถูกต้องกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ซึ่งย่อมแตกต่างกับวัฒนธรรมของภาษาตนเอง ความรวดเร็วฉับพลันในการโต้ตอบก็ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของทักษะการพูด เพราะถ้าไม่สามารถโต้ตอบได้ทันการก็เท่ากับว่า การสื่อความหมายนั้นล้มเหลว

3. ทักษะการอ่าน (Reading Skill) หมายถึง มีความสามารถในการอ่านได้อย่างถูกต้อง เข้าใจความหมายทั้งในด้านเนื้อหาและวัฒนธรรมด้วยความเร็วพอประมาณ การที่จะมีทักษะถึงขั้นนี้ ผู้เรียนต้องรู้จักคำ การออกเสียง เน้นหนักเสียงสูงต่ำ เข้าใจความหมายของคำ โครงสร้างขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา ทั้งยังต้องฝึกอ่านบ่อยๆ ให้อ่านได้รวดเร็วเพื่อเก็บใจความ นอกจากนี้ประสบการณ์ของผู้อ่านก็เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของทักษะการอ่าน รวมทั้งทักษะการออกเสียง และอ่านในใจ ผู้อ่านต้องมีความสามารถพิเศษ ได้แก่ ความสามารถอ่านให้ผู้ฟังเข้าใจและซาบซึ้งในเนื้อความ จึงจำเป็นต้องอ่านให้ถูกต้อง มีจังหวะ การเน้น การขึ้นลงเสียง ความชัดเจน ความคล่อง รวมทั้งมีความเข้าใจในเนื้อหาที่กำลังอ่านอีกด้วย

4. ทักษะการเขียน (Writing Skill) หมายถึง ความสามารถในการเขียนตัวอักษรในภาษาใหม่ คือ ภาษาอังกฤษ ตามลักษณะความนิยมของเจ้าของภาษา โดยเริ่มจากสามารถสะกดตัวได้ถูกต้อง เรียบเรียงคำเป็นวลี เป็นประโยค ถูกต้องตามโครงสร้างของภาษา เรียบเรียงเป็นเรื่องตามลำดับก่อนหลัง รู้จักใช้เครื่องหมายวรรคตอน รู้จักใช้สำนวนและสามารถแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นภาษาเขียนที่สามารถสื่อความหมายซึ่งกันและกันได้ การฝึกทักษะในการเขียนควรมาเป็นลำดับสุดท้าย

กฤษยา แสงเดช (2548: 11) ได้กล่าวถึง ทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนี้คือ

1. การฟัง ได้แก่ เข้าใจสิ่งที่ฟัง ฟังแล้วปฏิบัติตามได้ วิเคราะห์เรื่องที่ฟังได้
2. การพูด ได้แก่ พูดได้ชัดเจนถูกต้อง พูดสื่อความหมายได้
3. การอ่าน ได้แก่ รู้หลักเกณฑ์การอ่าน อ่านคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ มีทักษะในการอ่านออกเสียงมีทักษะการอ่านในใจ สรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์จากเรื่องที่อ่านได้
4. การเขียน ได้แก่ มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว เขียนเป็นระเบียบสวยงามเขียนสื่อความหมายได้ เขียนลำดับเหตุการณ์ได้ เขียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีได้ นำการเขียนไปใช้ได้

1.1.3 สาเหตุของปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

สตีเวนส์ (Stevens. 1980: 25-38) ได้กล่าวถึงเหตุผลที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความเต็มใจที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด ความกระตือรือร้นในการเรียนเป็นคุณสมบัติที่ยิ่งใหญ่ และเป็นสิ่งที่สามารถทำให้เกิดขึ้นได้ในตัวผู้เรียน ตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนขาดความเต็มใจที่จะเรียนแล้วมักจะพบกับความล้มเหลวในการเรียนภาษา
2. ผู้เรียนเห็นความสัมพันธ์ของการเรียนภาษากับชีวิตของเขาเพียงใดเมื่อนักเรียนเข้าสู่วัยเรียน นักเรียนมีความคิดและต้องการหาเหตุผลในการเรียนภาษาต่างประเทศ ถ้าเขาสามารถหาเหตุผลหรือยอมรับเหตุผลของการเรียน ก็จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง แต่ถ้าเขาไม่พบเหตุผลที่ยอมรับได้เขาก็มีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาในการเรียน
3. ภาษาต่างประเทศที่เรียนมีสถานภาพที่ดีในสังคมหรือไม่ ถ้าภาษาใดเป็นที่นิยมและเป็นที่ยอมรับของสังคม นักเรียนก็จะมีแนวโน้มที่จะต้องการเรียนภาษานั้นๆ
4. ในเรื่องการจัดการในด้านการเรียนการสอนและความต้องการทางด้านกายภาพ กล่าวคือ นักเรียนเรียนได้อย่างสบายใจ ไม่มีสิ่งรบกวน ไม่มีปัญหาเรื่องความเหนื่อย อุดหนุนที่ร้อนหรือหนาวเกินไป ตลอดจนในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอนมีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆ ในทางตรงกันข้ามการเรียนภาษาต่างประเทศจะเกิดปัญหา ถ้านักเรียนมีจำนวนมากเกินไปในแต่ละห้อง หนังสือหรืออุปกรณ์ต่างๆ ส่งไปไม่ถึงมือ ผู้สอนหรือนักเรียนมีห้องแปลภาษาแต่ขาดผู้ชำนาญงาน

กระดานดำเก่าเกินไปจนนักเรียนอ่านตัวหนังสือไม่ออก สิ่งเหล่านี้ถึงแม้ว่าจะเป็นสิ่งเล็กๆน้อยๆ แต่ก็มีผลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศทั้งสิ้น

5. มีประมวลการสอนที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากหรือไม่

6. ระยะเวลาของการเรียน ถ้าจัดการเรียนภาษาต่างประเทศมากขึ้นและเรียนในช่วงเวลาที่สั้นลง เช่น สอนสัปดาห์ละ 20 ชั่วโมง อาจทำให้นักเรียนเรียนรู้เพิ่มขึ้น แต่ต้องจำกัดเรื่องเหนื่อยด้วย

7. ครูมีความสามารถในการสอนมากเท่าใด โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ครูได้ไปศึกษาอบรม เพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสอนให้มาก

กูดแมน (บังกอร์ พานทอง, 2541; อ้างอิงจาก Goodman, 1986) ได้พบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กเรียนภาษาแล้วไม่เข้าใจ หรือกลายเป็นวิชาที่เข้าใจได้ยากเพราะการเรียนการสอนไม่ได้เป็นไปตามปกติ ซึ่งเราจะเน้นที่ความหมายของภาษา เน้นการนำภาษาไปสื่อความซึ่งกันและกัน เช่น เด็กสามารถสื่อความหมายกับมารดาได้ว่าหิว โดยการร้องไห้ เด็กต้องไม่ต้องใช้ภาษาพูด ซึ่งก็เป็นการใช้ภาษาอีกรูปแบบหนึ่ง แต่การสอนภาษาที่ผ่านมา ผู้สอนไม่คำนึงถึงความหมายของภาษา การสอนกลับสวนทางกันโดยการแยกสอนภาษาออกเป็นส่วนย่อยๆ เช่น เรื่องเสียง พยางค์ คำและประโยค เป็นต้น การเรียนรู้ภาษาโดยแยกส่วนย่อยๆแบบนี้ จะทำให้ลำบากต่อการทำความเข้าใจ เด็กไม่สามารถนำประสบการณ์ทางภาษาที่มีอยู่มาช่วยในการทำความเข้าใจภาษานั้นๆได้

1.1.4 ประเภทของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

พันธณี วิหคโต (2546: 26) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาั้นยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นอาจแบ่งได้ดังนี้

1. ตัวครู ปัญหาสำคัญคือ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถทั้งในด้านเนื้อหาวิชาที่สอนและเทคนิควิธีสอนที่ดี สถานภาพปัจจุบันของครูที่สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีไม่ถึงร้อยละ 14 ที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง จึงขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและขาดทักษะการสอน โดยเฉพาะด้านการสอนฟังและพูด ทำให้ไม่มั่นใจในการสอนและการจัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งนี้เนื่องจากมีประสบการณ์ในการสอนน้อย ไม่มีความถนัดและไม่มีความถนัดและไม่มีโอกาสพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ครูผู้สอนยังมีภาระงานมาก เช่น บางคนต้องสอนทุกวิชา/ทุกกลุ่มประสบการณ์ สอนคนเดียวทุกชั้น หรือทำหน้าที่อื่นๆนอกเหนือจากการสอนอีก

2. ตัวนักเรียน ปัญหาคือ นักเรียนขาดความพร้อม ไม่สนใจเรียน และมีระดับสติปัญญาไม่เท่าเทียมกัน บางคนไม่มีพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษทำให้ปรับตัวตามกิจกรรมการเรียนไม่ทัน จำคำศัพท์ เสียงพยัญชนะและสระแต่ละตัวไม่ได้ ครูจำเป็นต้องมีการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐาน และจำนวนนักเรียนต่อห้องมากเกินไป

3. ผู้ปกครอง ปัญหาคือ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้บุตรหลานเรียนภาษาอังกฤษ แต่การช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากผู้ปกครองมีน้อยมาก

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น เกิดขึ้นด้วยองค์ประกอบหลายประการทั้งทางด้านครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอน และตัวผู้เรียนเอง ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวล้วนสัมพันธ์กัน

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

รูบิน (นภาพร ทองเก่งกล้า. 2549: 18; อ้างอิงจาก Rubin. 1976) พบว่า การเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ ความถนัด แรงจูงใจและโอกาสในการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียน และยังพบอีกว่าผู้เรียนภาษาที่ดี จะหาโอกาสเพื่อฝึกฝนภาษาอยู่เสมอ เช่น ดูภาพยนตร์ทีวี หรือฟังวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ

รีด (Reid. 1987: 87-111) ได้ศึกษาเรื่อง แบบอย่างในการเรียนภาษาที่สองของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษ 154 คน และที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง 1,234 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 และที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ใช้แบบอย่างในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
2. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ที่มีพื้นฐานความรู้ต่างกัน ใช้แบบอย่างในการเรียนต่างกัน
3. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ที่มีความแตกต่างกันทางด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา วิชาเอก คะแนน TOFEL ระยะเวลาที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษในสหรัฐอเมริกา ใช้แบบอย่างการเรียนต่างกัน
4. แบบอย่างการเรียนของนักเรียนอาจดีขึ้น ถ้าสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ทางวิชาการเปลี่ยนแปลงในทางเพิ่มขึ้น

ดูเลย์ เบิร์ทและเครชเชน (ปราณี อมรรัตนศักดิ์. 2542: 18-19; อ้างอิงจาก Dulay, Burt and Krashen. 1981) ได้ศึกษากระบวนการภายใน 3 ประการที่ช่วยในการรับรู้ภาษาที่ 2 ได้แก่ การสกัดกั้นทางภาษา (filter) การเรียบเรียงความคิด (organizer) และการตรวจสอบการใช้ภาษา (monitor) พบว่า สิ่งแวดล้อมทางสังคมมีอิทธิพลต่อการทำหน้าที่ของ filter มาก เช่น หากผู้เรียนอยู่ในสภาพสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต้องใช้ภาษาที่ 2 นั้น ความต้องการในการเรียนรู้ภาษาก็จะเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ แรงจูงใจ เจตคติ และสภาพอารมณ์ของผู้เรียนก็มีอิทธิพลต่อ filter สำหรับ monitor จะเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์ที่เกิดขึ้นอย่างรู้ตัว (conscious linguistic processing) ในการตรวจสอบว่าภาษาที่ใช้ถูกต้องหรือไม่

ซาวิล (Saville-Troike. 1984: 199-217) ได้ศึกษาตัวแปร 3 ประการที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ได้แก่ สมรรถวิสัยในการใช้หน่วยคำศัพท์ โครงสร้างอิทธิพลจากภาษาแม่ และองค์ประกอบทางด้านเจตคติและบุคลิกภาพของกลุ่มประชากรที่ศึกษา พบว่า ความถูกต้องในการใช้หน่วยคำ และโครงสร้างของ

ภาษาในภาษาพูดมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนน้อย แต่สิ่งที่มีผลมาก คือ ความรู้ด้านศัพท์ ในด้านภาษาแม่ พบว่า มีส่วนในความสำเร็จในการเรียนภาษาที่ 2 โดยพบว่าเด็กส่วนใหญ่ที่ได้คะแนนดีในการทดสอบเป็นภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหาวิชา เป็นพวกที่มีโอกาสได้ปรึกษาหารือในเรื่องวิชาการที่เรียนกับเพื่อน หรือผู้ใหญ่โดยใช้ภาษาแม่ของตนเองเป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารและสำหรับด้านเจตคติและบุคลิกภาพ พบว่า เด็กที่กระตือรือร้น และมีความมั่นใจในตนเอง สามารถทำกิจกรรมในการเรียนได้อย่างอิสระไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น และขยันในการค้นคว้าเพิ่มเติม จะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมากกว่าผู้ที่ไม่ม่มีลักษณะดังกล่าว

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ศรีนวล ลิสุวรรณ (2541: 74) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอแรมิม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษกับสิ่งแวดล้อมทางบ้านและทางโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรมวิชาการ (2542: 115) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตามหลักสูตร พ.ศ.2539 กับผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน พบว่า ปัญหา อุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะไม่มี ความมั่นใจในการสอนภาษาอังกฤษมี 3 ด้าน ดังนี้คือ

1. ครูผู้สอน ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน 3 เรื่องคือ ความรู้ความเข้าใจในวิชาที่สอน เทคนิควิธีการสอนและการวัดและการประเมินผล กล่าวคือ ครูที่มีประสบการณ์น้อยและไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษจะไม่มี ความมั่นใจในการสอน และขาดเทคนิควิธี เกณฑ์ที่จะใช้ชี้วัด และเครื่องมือวัด

2. นักเรียน ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนคือ ความพร้อม กล่าวคือ นักเรียนบางคนไม่เห็นความสำคัญไม่พร้อมที่จะเรียน และเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ใหม่

3. สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสื่อ วัสดุ อุปกรณ์คือ สื่อที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ

กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549: 114) ได้ทำการศึกษา ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไขของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า มีตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การเอาใจใส่ของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ที่ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน

ศุภศิริ โสมาเกตู (นภาพร ทองเก่งกล้า. 2549: 40; อ้างอิงจาก ศุภศิริ โสมาเกตู. 2544) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษา

อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่เรียนรู้โดยโครงการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่เรียนรู้ตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยโครงการ มีประสิทธิผลในการเรียนร้อยละ 25 และนักเรียนที่เรียนรู้ตามคู่มือครูมีประสิทธิผลในการเรียนร้อยละ 13

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ปัญหาการเรียนเกิดขึ้นด้วยหลายสาเหตุ เช่น รูปแบบการเรียนการสอน ครูและผู้เรียนเองก็สนใจในการเรียนน้อยเพราะคิดว่าไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หรือนำไปใช้ได้น้อย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านส่วนตัว

2.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

เว็บสเตอร์ (จันทรวีภา ดิลกสัมพันธ์. 2543: 1; อ้างอิงจาก Webster's Dictionary.

1994) กล่าวว่า เพศ หมายถึง

1. การแบ่งสิ่งมีชีวิตโดยเฉพาะมนุษย์แบ่งออกเป็นเพศชาย หรือเพศหญิง
2. ลักษณะโครงสร้างของร่างกายของสิ่งมีชีวิต ซึ่งเกิดจากการสืบพันธุ์ของมารดาโดยการแยกและการรวมกันทางโครโมโซม จนแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นชายหรือเป็นหญิง
3. ขอบเขตระหว่างพฤติกรรมระหว่างบุคคล โดยเฉพาะกับชายหรือหญิงเกี่ยวข้องกันโดยตรงกับการอยู่ร่วมกัน
4. สัญชาตญาณทางเพศ และการแสดงออกของสัญชาตญาณนั้น อาจออกมาในรูปแบบของการมีเพศสัมพันธ์

อารี พันธุ์ณี (2544: 33) กล่าวว่า ความแตกต่างทางเพศ หมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่างๆทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำหญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่า ผู้ชายต้องเข้มแข็งและอดทนอ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานมากกว่าผู้หญิง เพราะในบางตำแหน่งไม่เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดความสนใจและพฤติกรรมแตกต่างกัน ดังนั้น เพศ น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คล้าก (วรสิริ ลิขิตวงศ์. 2547: 24; อ้างอิงจาก Clark. 1961) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องเกณฑ์สติปัญญาและทักษะพื้นฐานในการอ่าน แต่ในเรื่องการใช้ภาษาและการสะกดคำ นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชาย ในด้านความหมายของคำ นักเรียนหญิงมีความสามารถสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จิรดา จิตโสภักตร์ (ภัทรา โหม่งม่าง. 2544: 17; อ้างอิงจาก จิรดา จิตโสภักตร์. 2528) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะภูมิหลังต่างกัน พบว่า นักเรียนหญิงมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย ที่มีความสนใจในภาษาอังกฤษปานกลาง และน้อย นักเรียนมีสติการขาดเรียนน้อย มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีสติขาดเรียนปานกลาง

เมธี โพธิพัฒน์ (กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. 2549: 28; อ้างอิงจาก เมธี โพธิพัฒน์. 2523) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความซื่อสัตย์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 4 จำนวนรวม 886 คน ซึ่งเป็นนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า เพศที่ต่างกันทำให้บุคคลมีลักษณะแตกต่างกันทางด้านสรีระและทางด้านอื่นๆ เช่น ความสามารถในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ การปรับตัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า เพศน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

2.1.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

เฟย์ แอล บัมพาส (พยุ่ง ชำนาญคิด. 2540: 37; อ้างอิงจาก Faye L. Bumpass. 1967) กล่าวว่า เด็กในวัย 2-12 ปี เป็นวัยที่เรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ดีที่สุด เนื่องจากเด็กวัยนี้มีความสามารถในการฟังเสียง เลียนเสียงและจดจำสิ่งต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังไม่มี ความกระดากอายในการแสดงออก อีกทั้งยังไม่รู้ภาษาตนเองมากจนเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาอื่นๆ ถ้าครูสอนไปอย่างผิดๆ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542: 1367) ได้ให้ความหมายว่า อายุ หมายถึง จำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะ ของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็นและการปฏิบัติแตกต่างกันไปตาม ประสบการณ์และการเรียนรู้

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (กรมวิชาการ 2543: 18; อ้างอิงจาก พิณทิพย์ ทวยเจริญ. 2540) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาต่างประเทศ เมื่อมีอายุหลังวัยรุ่นมักจะเกิดปัญหาตามมา ซึ่งสัมพันธ์กับการแทรกซ้อนของภาษาแม่ โดยเฉพาะทางการออกเสียง ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับภาษาเริ่มมีความคงตัวในวัยรุ่น และวัยก่อนช่วงเวลา 9 – 12 ขวบ เด็กสามารถเรียนภาษาได้มากกว่า 2 ภาษาพร้อมๆ กัน และเรียนได้ง่าย

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า อายุ ส่งผลให้แต่ละบุคคลมีความคิดและการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ดังนั้น อายุ น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

2.1.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์เลย์ (กรมวิชาการ. 2543: 11; อ้างอิงจาก Herley. 1986) ได้สำรวจตัวแปรเรื่องอายุที่เหมาะสมในการเรียนภาษาอังกฤษ และให้ข้อสรุปว่า การเรียนภาษาอังกฤษตั้งวัยเยาว์มีข้อได้เปรียบกว่าการเรียนเมื่อโตแล้ว และครูที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยผู้เรียนให้เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วในทุกะดับของการเรียน

ชู (นพเก้า ณ พัทลุง. 2548: 10; อ้างอิงจาก Hsu. 2004) ได้ศึกษาผลจากอายุและแรงจูงใจ และปัจจัยสนับสนุน 3 ด้านคือ รูปแบบการเรียน (Learning Styles) ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนได้รับนอกห้องเรียน และวิธีการสอนของผู้สอนต่อผลการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในไต้หวัน พบว่า ผู้เรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษที่มีอายุน้อยกว่าประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ (Performance) ดีกว่า

2.1.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ลัดดาวลย์ หกสุวรรณ (วรสิริ ลิขิตวงศ์. 2547: 26; อ้างอิงจาก ลัดดาวลย์ หกสุวรรณ. 2518) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 2 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นตอนต้น มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับอายุที่แตกต่างกัน มีผลทำให้เด็กประสบปัญหาในการเรียนที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า อายุ น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.1.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

โพธิ์ดี และคนอื่น ๆ (ปิยพล คำมุงคุณ. 2549: 22; อ้างอิงจาก สิริชัย ประทีปฉาย. 2533) ได้กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามอายุหรือไปพร้อม ๆ กับอายุ

โจนส์ (กาญจนา โรจนอาภา. 2551: 38; อ้างอิงจาก Jones. 1970) ได้ศึกษาความ

เปลี่ยนแปลงความรู้สึกผิดชอบของเด็กตามอายุ พบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อย และมีช่วงความรับผิดชอบไม่แตกต่างกันเลย อายุ 13 ปีขึ้นไปจะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 16-17 ปี จะคงที่ครั้งหนึ่ง

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ระดับชั้นที่ต่างกัน ทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพและความรับผิดชอบแตกต่างกัน ดังนั้นระดับชั้น น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้น

2.1.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แอสคอฟ & ฟิสแบค (สกูนา บุญสูง. 2540: 38; อ้างอิงจาก Askov; & Fishback. n.d. Attitudes Reading in Second Language) ได้ศึกษาพบว่า เจตคติในการอ่านของนักเรียนเกรด 1-3 นั้น ระดับชั้นที่กำลังศึกษามีผลต่อเจตคติในการอ่านสูงแตกต่างกัน แต่ไม่มีผลต่อคะแนนการอ่าน

2.1.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

จรรยา ฉินศิริเศรษฐ (2546: 65) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัด กรุงเทพมหานคร การศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 เป็นปัจจัยที่ทำให้มีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจที่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ระดับชั้นที่แตกต่างกัน มีผลทำให้เด็กประสบปัญหาในการเรียนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า ระดับชั้นน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แมดดอกซ์ (ณรงค์ ทิปประชัย. 2547: 70; อ้างอิงจาก Maddox. 1963) กล่าวว่า นิสัยขึ้นอยู่กับโอกาสที่บุคคลจะประสบความสำเร็จหรือบังเกิดความพึงพอใจ กล่าวคือ พฤติกรรมใดที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจพฤติกรรมนั้น ๆ ก็จะถูกกระทำซ้ำและซ้ำอีกจนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป

โฮล์ทซแมน (พระธีรวิสุทธิ สารธมโม. 2550: 34; อ้างอิงจาก Holtzman. 1965) ได้กล่าวเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ

1. การใช้เวลาเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงานรู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำอะไรก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อน หลีกเลียง รอเวลา ทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา

2. วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนอย่างถูกต้อง มีการวางแผน เตรียม

งานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (อารยา สนโต. 2550: 40; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2536) กล่าวว่า นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียนและการจัดกระบวนการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจและความมุ่งมั่นในการเรียน ทั้งทางด้านการใช้เวลาเรียนและวิธีการเรียน เพื่อให้การเรียนดีขึ้น จากเอกสารดังกล่าวผู้วิจัยจึงคาดว่า นิสัยทางการเรียนนั้น น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (ปิยพล คำมุงคุณ. 2549: 30; อ้างอิงจาก Koivo. 1983) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการศึกษา พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มิ่งขวัญ บุญญานันต์ (254: 75) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนของนักเรียน โดยเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จทางการเรียนได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า นิสัยทางการเรียนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.5.1.1 ความหมายของทัศนคติ

กู๊ด (สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์. 2550: 46; อ้างอิงจาก Good. 1973) กล่าวว่า ทัศนคติหมายถึง ความโน้มเอียงหรือแนวโน้มของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสิ่งของ ต่อสถานการณ์หรือคำนิยม โดยปกติจะแสดงออกมาพร้อมกับความรู้สึกทางอารมณ์ ทัศนคติไม่อาจสังเกตได้โดยตรง แต่จะอ้างอิงได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก ทั้งที่เป็นพฤติกรรมทางภาษาและไม่ใช้ภาษา

วิทยากร เชียงกุล (2546: 21-22) ได้กล่าวว่า ทักษะ คือ ทักษะหรือพฤติกรรมของคนในการแสดงปฏิริยาสนับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่างหรือต่อบุคคลบางคน เนื่องจากแต่ละคนมีทักษะที่ได้รับการปลูกฝังมาหรือเรียนรู้มาทางใดทางหนึ่ง การศึกษาอาจมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะของคนได้

อารี พันธุ์ณี (2546: 185) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนต้องมีทัศนคติทางบวกมากกว่าทัศนคติในทางลบต่อสิ่งที่เรียน เพราะการที่มีความรู้สึกไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วย่อมทำให้การเรียนรู้ไม่ดีเท่าที่ควร

2.1.5.1.2 องค์ประกอบของทัศนคติ

เฉลิมพงษ์ ศรีหงส์และเสถียร เหลืองอร่าม (สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์. 2550: 33; อ้างอิงจาก เฉลิมพงษ์ ศรีหงส์ และเสถียร เหลืองอร่าม. 2521) สรุปว่าทัศนคติ มีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความคิด อารมณ์ และเหตุผล ความเชื่อหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆซึ่งเป็นเรื่องราวของการใช้เหตุผลของบุคคล ในการจำแนกแยกแยะความแตกต่างตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลได้ผลเสีย ถ้าพิจารณาอย่างลึกซึ้งก็คือ การที่บุคคลจะสามารถเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับการสั่งสอน และการถ่ายทอดเข้าไปใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมิน และการพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะปลอดจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผล อันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. องค์ประกอบทางด้านอารมณ์ หรือความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกอารมณ์เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ความรู้สึก ไม่ชอบ รักเกลียด กลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้าท่าทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มของการกระทำ หรือพฤติกรรม หมายถึงแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม หรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะองค์ประกอบของทัศนคติทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันเสมอ ด้วยเหตุที่ว่าปฏิริยาของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดก็จะตกอยู่ภายใต้ขององค์ประกอบทั้ง 3 นี้ทั้งสิ้น ถ้าเรามีปฏิริยาทั้ง 3 ด้านนี้ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างคงทนพอสมควร เราจะกล่าวได้ว่า ทักษะก็คือผลรวมของปฏิริยาทั้ง 3 สิ่งนั้น นั่นคือองค์ประกอบทั้ง 3 ของทักษะ ย่อมมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเสมอ

2.1.5.1.3 อิทธิพลของทัศนคติต่อการเรียนการสอน

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549: 39) ได้กล่าวถึง ทักษะ ไว้ว่าทัศนคติมีผลต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย การมีทัศนคติทางบวกต่อภาษาเป้าหมาย และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะทัศนคติด้านบวกย่อมเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนต้องการปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลมากเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกภาษาที่เป็นธรรมชาติจากเจ้าของภาษา เป็นประสบการณ์ตรง และเป็นการใช้ภาษาที่สองเพื่อการสื่อสารจริง นอกจากนั้นทัศนคติด้านบวกยังทำให้ผู้เรียนเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ช่วยให้

ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ด้านการฟัง-พูด อ่านและเขียนได้อย่างรวดเร็ว ทักษะด้านบวกยังทำให้ผู้เรียนเกิดความคงทนในการจำ หลังทำกิจกรรมในชั้นเรียนสิ้นสุดลง

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ทักษะต่อการเรียนเป็นสภาพทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่บุคคลซึ่งแสดงออกเพื่อตอบสนอง ผู้วิจัยจึงคาดว่า ทักษะต่อการเรียนนั้น น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.5.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ธอร์นเบอร์ (สุภา ชูกุล. 2550: 21; อ้างอิงจาก Thornburg. 1985) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผลของทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Dropout) พบว่า ร้อยละ 50 ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มีความคิดที่ทางลบต่อโรงเรียน แต่อีกร้อยละ 20 แสดงทัศนคติทางลบอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่างๆ เช่น กล่าวว่า หลักสูตรในการเรียนไม่มีประโยชน์ต่อการเรียน ครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน

คริสโตเฟอร์ ฮาเยส (Hayes. 2001: 40) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษกับนักเรียนที่เพิ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นปีแรก ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า แบบสอบถามช่วยให้นักเรียนได้ข้อมูล และช่วยให้เขียนขั้นพื้นฐานได้ดี และส่งเสริมให้มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ นอกจากนี้แล้วสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในห้องเรียนเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษอีกด้วย

2.1.5.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อมรรตน์ ศรีเจริญพรรณ (2546: 120-125) ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย มี 8 ปัจจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

อุดมลักษณ์ อุปจันทร์ (2547: 92-100) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ เพศหญิง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพรับราชการ นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพในโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ทัศนคตินั้นส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล และเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า ทักษะต่อการเรียน น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.1.6.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

องค์การอนามัยโลก (อารี พันธุ์ณี. 2546: 299; อ้างอิงจาก WHO. 1976) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งขององค์การสหประชาชาติได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลที่จะปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขไม่มีความขัดแย้งภายในใจ เรื่องสุขภาพจิตจึงไม่ได้หมายถึงคนที่ไม่ได้เป็นโรคประสาทหรือโรคจิตเท่านั้น

วิทยากร เชียงกูล (2546: 118) ได้ให้ความหมายสุขภาพจิต (Mental Health) คือ การมีจิตใจที่มีสุขภาพดี ซึ่งไม่ได้หมายถึง ความสามารถทางปัญญาเท่านั้น แต่ยังหมายถึง ความสามารถที่จะจัดการกับปัญหาในชีวิตประจำวัน ความสามารถที่จะเข้ากับผู้อื่นและสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืน

โกศล วงศ์สวรรค์ (2546: 297) กล่าวถึงผู้ที่มีสุขภาพจิตดี คือ ผู้ที่ควรจะมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ทั้งยังรักษาสัมพันธ์ภาพไว้ได้ยืนยาว
2. สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอให้พออยู่ได้ และสามารถทำคุณประโยชน์ให้แก่คนและชุมชนตามสมควรแก่สภาพของตนได้
3. สามารถปรับจิตใจให้พอใจและมีความมั่นคงได้เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สุขภาพจิตเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บุคคลดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า สุขภาพจิตนั้นน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจิต

2.1.6.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

แมคเนท (พิชญ์ สมทรง. 2550: 56; อ้างอิงจาก Mc Nett. 1987) ได้ศึกษาผู้ป่วยที่มีความบกพร่องในหน้าที่ของร่างกาย (Function disable) ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเผชิญความเครียด

2.1.6.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ณัฐชนิ พงษ์สุวรรณ (2547: 53-62) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมุ่งมั่นในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนารีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีจะตั้งเป้าหมายหรือตั้งความหวังในชีวิตได้ดี

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้ทราบว่า สุขภาพจิตน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านครอบครัว

2.2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพสมรสของผู้ปกครอง

2.2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสภาพสมรสของผู้ปกครอง

มาลี จูทา (2542: 248) ได้กล่าวว่า บิดามารดาและผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศในครอบครัวให้เป็นสวรรค์ ถ้าสมาชิกทุกคนในบ้านมีความรัก ห่วงใย เอื้ออาทร ความเข้าใจ และมีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ย่อมจะทำให้บุตรหลานมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตครอบครัว เขาจะรู้สึกสดชื่น หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส มีความสุข มีกำลังใจในการเรียนและอยากจะทำหน้าที่ของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าครอบครัวอยู่ในสภาพแตกแยก บุตรหลานจะมีสุขภาพจิตเสื่อม จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดคุณภาพ และอาจเป็นสาเหตุหนึ่งในการสร้างปัญหาในสังคมต่อไป

พรณทิพย์ ศิริวรรณบุษย์ (2545: 75) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กที่มาจากครอบครัวอบอุ่นย่อมมีสุขภาพจิตที่ดีกว่าเด็กที่ครอบครัวแตกแยก แต่เด็กที่มีครอบครัวแตกแยกที่มีพ่อหรือแม่รับผิดชอบจะมีสุขภาพจิตดีกว่าเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะกันตลอดเวลา

ชบาภรณ์ ชีอรุ่งโรจน์ (พระธีรภานุรักษ์ สารมโม. 2550: 40; อ้างอิงจาก ชบาภรณ์ ชีอรุ่งโรจน์. 2529) ได้กล่าวถึงปัญหาครอบครัวแตกแยกว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กไว้ดังนี้

1. ครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกัน การหย่าร้างกันของพ่อแม่ นับว่าเป็นผลร้ายต่อการพัฒนาทางด้านจิตใจของเด็กมาก เด็กจะเกิดความรู้สึกว่า เหว่ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ไม่อยากอยู่บ้าน ชอบไปเล่นกับเพื่อนมากกว่า บางคนก็อาจเก็บตัว ซึมเศร้า บางรายอาจจะกลายเป็นเด็กก้าวร้าวชอบรุกรานผู้อื่นก็มี นอกจากนี้ เด็กจะเป็นคนที่ไม่มั่นคง ไม่รักใคร่จริง และไม่คิดว่ารักใคร่จะรักเขาจริงทั้งนี้ เพราะไม่เคยเห็นใครเป็นแบบอย่างที่ดีมาตั้งแต่เล็กนั่นเอง

2. ครอบครัวที่พ่อแม่ทะเลาะวิวาทกัน จะทำให้เด็กมีความวิตกกังวลสูง เด็กจะไม่เข้าใจว่าพ่อแม่ทะเลาะกันก็อาจจะดีกันได้ อาจจะพูดคุยกันเหมือนปกติ ในความเข้าใจของเด็ก โดยเฉพาะเด็กเล็กนั้น มักจะคิดว่านี่คือภาวะที่สุดจะทนทานได้ บ่อยครั้งที่เด็กละเลาะเล็กมักจะคิดว่าตนเองเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทของผู้ใหญ่ เพราะเด็ก ๆ ไม่อาจจะทำตัวเป็นคนกลาง ในการทะเลาะเบาะแว้งของพ่อแม่ เพราะในใจของเด็กจะเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ผลของความรู้สึกอันนี้จะเป็อันตรายต่อการพัฒนานิสัยเป็นคนที่ชอบหาเรื่องผู้อื่น ชอบทางทางเล่นงานคู่สมรส ยกตนข่มท่าน ทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่มีความซื่อสัตย์ และมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคประสาทได้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สภาพครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันเด็กจะได้รับความอบอุ่น ปลอดภัย เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีอารมณ์มั่นคงมีสุขภาพจิตดี และเด็กที่มาจากสภาพครอบครัวที่แตกแยกอยู่กับบิดา หรือมารดาเพียงคนเดียว เด็กที่เติบโตมาเป็น

ผู้ใหญ่ที่มีปัญหาด้านการปรับตัว ด้านสุขภาพ เพราะช่วงวัยเด็กมีการเจ็บป่วยทางอารมณ์และต้องเผชิญความกดดันที่สะสมมาจะส่งผลต่อการเรียนและพฤติกรรม

2.2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

2.2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

ฤดีมน ศรีสุพรรณ (2546: 77) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะอาชีพของพ่อแม่มีอิทธิพลต่อการให้การศึกษาแก่บุตร เช่น ผู้ที่ทำงานในอาชีพที่ได้รับการนับถือยกย่องจากสังคม เช่น ข้าราชการ ครู นักธุรกิจ วิชาชีพชั้นสูง ฯลฯ มักจะเห็นความสำคัญที่จะให้การศึกษาแก่ลูกมากกว่าอาชีพบางอย่าง เช่น ค้าขาย กรรมกร เป็นต้น ทั้งนี้เพราะปัจจัยและแรงจูงใจที่จะส่งเสริมการศึกษาให้ลูกนั้นต่างกัน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง จะเห็นว่าอาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกันทำให้การเห็นความสำคัญและการส่งเสริมการศึกษานั้นแตกต่างกัน

2.2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

2.2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เพล็ค (Baruch and Barnett. 1986: 1210-1223; citting Pleck. 1983) ศึกษาพบว่า การที่บิดาจะมีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูบุตรสัมพันธ์กับการทำงานของมารดา

2.2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เสาวภา ธรรมบุตร (ณัศวดี จันทร์ฟอง. 2549: 65; อ้างอิงจาก เสาวภา ธรรมบุตร. 2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพครู: ศึกษารายกรณีนักศึกษาครูในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บุตรที่บิดา มารดาประกอบอาชีพที่มีเกียรติภูมิต่ำ มีแนวโน้มที่จะประกอบอาชีพสูงกว่าบิดา มารดา และถ้าบิดา มารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย หาบเร่ กรรมกร บุตรมีแนวโน้มประกอบอาชีพครูมากกว่าบุตรของผู้ประกอบอาชีพที่มีเกียรติสูงกว่า

2.2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ศรีสมร สุริยาศสิน (2549: 11) ได้กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อบุคคลในครอบครัว ในด้านของโภชนาการ การโอกาสได้พัฒนาตนเองและการได้รับการศึกษาและประสบการณ์ อันจะมีผลต่อเนื่องไปถึงพัฒนาการด้านต่างๆของบุคคล

ฤดีมน ศรีสุพรรณ (2546: 78) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้มีฐานะดีมักเป็นผู้มีหน้ามีตา มีสถานภาพทางสังคมดีไปด้วย บุคคลเหล่านี้มีโอกาส มีเงิน มีทัศนคติที่จะส่งบุตรเรียนหนังสือในระดับสูงได้ เช่น สอบตกหรือหาที่เรียนต่อไม่ได้ ก็สามารถส่งลูกไปเรียนต่อต่างประเทศได้ ถ้าความสามารถของเด็กมีน้อย พ่อแม่ก็หาทางเพิ่มพูน หรือฝึกฝนความสามารถของลูกได้ เช่น การให้เรียนกวดวิชา เรียนพิเศษเพิ่มเติม ชนชั้นสูงและชนชั้นกลางมักเห็นคุณค่าการศึกษามากกว่าชนชั้นผู้น้อย

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าจะเห็นได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นั้น มีผลต่อโอกาสทางการศึกษาของบุคคล ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นั้น น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เนอร์มี (พรเพชร โสติถิमानนท์. 2548: 55; อ้างอิงจาก Nurmi. 1987) ได้ศึกษาความ คาดหวังและความกลัวในชีวิตอนาคตของวัยรุ่นชาวฟินแลนด์ จำนวน 148 คน ที่มีอายุระหว่าง 10 – 19 ปี ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นจากระดับชั้นทางสังคมสูงมีโครงการในอนาคตเกี่ยวกับอาชีพกว้าง ไกลกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวัยรุ่นจากระดับชั้นทางสังคมต่ำกว่า

2.2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อำรุง จันทวานิช (พัชรินทร์ สมหมาย. 2549: 74; อ้างอิงจาก อำรุง จันทวานิช. 2526) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลขององค์ประกอบทางด้านโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้แก่ คุณภาพของโรงเรียน ครู ลักษณะของนักเรียน และภูมิหลังทาง เศรษฐกิจสังคมของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 23,555 คน และบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 1,753 คน ผลการวิจัยพบว่า ความแตกต่าง ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้ คือ ขนาดของโรงเรียน สถานะทางเศรษฐกิจของสังคมของครอบครัว ประสบการณ์ในการเรียนก่อนเข้าโรงเรียน และประวัติ การเรียน กล่าวคือ นักเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี เคย เรียนชั้นอนุบาลมาก่อน และไม่เคยเรียนซ้ำชั้น

จากงานวิจัยในข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีอิทธิพลทำให้ การประสบปัญหาของนักเรียนแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

กุหลาบ รัตนสัจธรรม และคนอื่นๆ (2543: 13-15) ได้สรุปแนวคิดของสัมพันธภาพใน ครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีจะต้องมีพฤติกรรมที่แสดงความรักและผูกพันใน ลักษณะต่อไปนี้

1. ต้องเอาใจใส่ดูแลและเอื้ออาทรต่อกัน หมายถึง การดูแลสุขภาพของกันและกัน อาหารการกิน การเล่าเรียนของบุตร ความทุกข์และความสุข ที่ต้องการระบาย เป็นต้น
2. ต้องรู้จักคนที่เรารัก สำหรับบุตร บิดา มารดา ก็ต้องเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับ บุตร อนุภรรยา บุตร จุดเด่นจุดด้อยเป็นอย่างดี

3. ต้องเคารพซึ่งกันและกัน หมายถึง การเคารพที่มาจากใจ ซึ่งพฤติกรรมกรรมการแสดงออกหลายอย่าง เช่น การเกรงใจกัน การฟังกัน การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างกัน เป็นต้น

4. ต้องมีความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับความผิด หรือความชอบ
 5. ต้องมีความไว้วางใจกันและกัน ควรมีต่อทั้งกายและทางใจ
 6. ต้องให้กำลังใจกันและกัน อาจเป็นคำพูดหรือท่าทางที่ให้การสนับสนุน
 7. ต้องให้อภัยกันและกัน ถ้ามีความรักอยู่ก็ให้อภัยให้กัน ยกโทษให้กัน
 8. ต้องรู้จักสื่อสารในครอบครัว ควรใช้กริยาวาจา ระหว่างบิดา มารดากับบุตร
 9. ต้องใช้เวลาด้วยกันอย่างมีคุณค่าและมีคุณภาพ มีกิจกรรมร่วมกันช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่มี

10. ต้องมีการปรับตัวตามภาวะเปลี่ยนแปลง
 11. ต้องรู้ภาวะหน้าที่ในครอบครัว และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การอยู่ร่วมกันทุกคนต้องมีบทบาทหน้าที่ทั้งต่อตนเองและต่อสมาชิกในครอบครัว
 12. มีความใกล้ชิดทางสัมผัส การสัมผัสเช่น การโอบกอดกันบ้างเป็นการแสดงความรักความอบอุ่นตามธรรมชาติของคน

สรุป พยอมแย้ม (2548: 200) ได้กล่าวไว้ว่า การถ่ายทอดความรู้ ความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆ ของครอบครัวจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัวเป็นหลัก หากสมาชิกในครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีการถ่ายทอดความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม ชีวิตครอบครัวก็มีความสุข เมื่อครอบครัวมีความสุข ปัญหาหรือเรื่องราวต่างๆ ก็อาจป้องกันหรือลดความรุนแรงลงได้ จากความสามารถของสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยเหลือกัน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สรุปได้ว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ได้แก่ การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง และการปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน มีส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการศึกษาที่เหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.2.4.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ออร์ (ชนันภรณ์ ลักษณะมีพิเชษฐ์. 2545: 20; อ้างอิงจาก Orr. 1978) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว และการปรับตัวในด้านมโนภาพแห่งตนและความมั่นคงทางอารมณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่เรียนเกรด 8-10 จำนวน 110 คน พบว่า เด็กวัยรุ่นที่มีการปรับตัวในด้านมโนภาพแห่งตนและความมั่นคงในอารมณ์ดี เมื่อมีสัมพันธภาพในครอบครัวดี

แพนทัชโซ และคนอื่นๆ (ธิดา จิตพิพานิชยางกูร. 2550: 51; อ้างอิงจาก Fantuzzo and others. 1991) ได้ศึกษาการปรับตัวทางจิตของเด็ก เมื่อบิดามารดาใช้ความรุนแรงต่อกัน เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้น โดยศึกษากับเด็กอายุ 3–6 ปี เป็นชาย 59 คน เป็นหญิง 49 คน โดยให้มารดาเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม CTS (Conflict Tactiled Scale) (Straus. 1979) ผลการศึกษาพบว่าคู่สมรสที่ใช้ความรุนแรงทางคำพูดสูงมีความสัมพันธ์กับปัญหาที่เกิดขึ้นในบุตรได้ในระดับกลาง ส่วนคู่สมรสที่ใช้ความรุนแรงทางคำพูดและมีการทำร้ายร่างกาย พบว่า ทำให้บุตรมีปัญหาทางพฤติกรรมและปัญหาทางอารมณ์สูง โดยใช้แบบวัด CBCL (Child Behavior Checklist)

2.2.4.2.2 งานวิจัยในประเทศ

บำเพ็ญ วังเงิน (2541: 121-128) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน:กรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนสาเหตุหนึ่งมีผลมาจากอิทธิพลของครอบครัว เช่น สภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันทางวัฒนธรรม และสัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัว

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สรุปได้ว่าเด็กที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองจะมีแนวโน้มมีพฤติกรรมเหมาะสมในด้านความรับผิดชอบต่อการเรียน ความมั่นคงทางอารมณ์ ความขยันหมั่นเพียร มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

2.3.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

สุพิชญา ธีระกุล (สุพิชตรา ผลรัตนไพบูลย์. 2550: 42; อ้างอิงจาก สุพิชญา ธีระกุล. 2524) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนไว้หลายประการ สรุปได้ดังนี้

1. สภาพโรงเรียนและห้องเรียน โรงเรียนจัดอาคารสถานที่ถูกหลักวิชาตลอดจนการวางแผนแนวอาคารถูกวิธี ได้รับแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี เป็นระเบียบเพื่อช่วยให้บรรยากาศร่มรื่นน่าเรียน สภาพห้องเรียนควรยืดหยุ่นได้ตลอดเวลา บริเวณควรสะอาดสวยงาม โต๊ะเก้าอี้ มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียนและขนาดต้องเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะสิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะสร้างเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดี

2. หลักสูตร คือ แนวทางที่โรงเรียนจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้หลักสูตรที่ดีจะต้องให้ตรงกับความต้องการของการศึกษาและตรงกับความต้องการของเด็กแต่ละวัน

3. แบบเรียนและบทเรียน แบบเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และถือเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่โรงเรียนขาดเสียมิได้ และอีกสิ่งหนึ่งที่ครูสามารถจัดให้นักเรียนได้ก็คือ การจัดบทเรียน ซึ่งครูพิจารณาเลือกสรรแต่เฉพาะที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ซึ่งเหมาะสมกับวัย ความรู้ ความสนใจ ความต้องการของเด็กและท้องถิ่น

4. อุปกรณ์การศึกษา อุปกรณ์การศึกษาเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและง่ายขึ้น การใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ได้ผลดีนั้นขึ้นอยู่กับทักษะและความสนใจของครูว่าจะใช้อุปกรณ์นั้นๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และใช้ได้ถูกต้องเพียงใด

5. กิจกรรมต่างๆในการเรียนการสอน กิจกรรมคือ พฤติกรรมที่แสดงออกแล้วทำให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนที่เกิดขึ้นจะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ทำนั้นตรงกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ กิจกรรมที่ดีควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกระทำแล้วเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีกิจกรรมมากมายหลายอย่างที่คุณครูสามารถจัดให้เด็กได้ เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับการพูด การเขียนกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดง และกิจกรรมเกี่ยวกับการสร้างประดิษฐ์ เป็นต้น

6. เวลาและโอกาส การเรียนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับเวลาเช่นเดียวกัน ครูจะต้องจัดสรรเวลาให้เหมาะกับวิชาหรือเนื้อหาที่จะสอน เวลาควรมีการยืดหยุ่นไปตามเนื้อหาหรือสาขาวิชา ไม่ควรมีเกณฑ์ตายตัว

7. สถานที่ สถานที่ที่ใช้ในการเรียนนั้น อาจไม่ใช่หมายถึงห้องเรียนเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจเป็นสนามโรงเรียน หรือสถานที่ไปทัศนศึกษาด้วย สถานที่จึงมีส่วนช่วยเร่งความรู้สึกและบรรยากาศของการศึกษาเล่าเรียน การเปลี่ยนแปลงบรรยากาศในการเรียนช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย ช่วยให้สังคมของเด็กดีขึ้น อย่างไรก็ตามสถานที่ที่จะใช้เรียนจะต้องไม่มีเสียงรบกวนจนไม่สามารถใช้สมาธิได้ และจะต้องไม่วังเวงจนรู้สึกกลับน่ากลัว ไม่เสียงภัยหรือใกล้สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสกปรก และสถานที่นั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อการเรียนโดยตรง

8. ผู้เรียน การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นได้และเป็นผลดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม ความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้และรับรู้ ครูจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนและควรให้โอกาสแก่ผู้เรียนทันที ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน การแสดงความรู้สึกว่ามีความวิตกกังวล มีความคับข้องใจ ครูจะต้องช่วยลดความรู้สึกนั้นๆเสียก่อนแล้วพยายามสร้างบรรยากาศที่จะให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถได้อย่างเต็มที่

9. ผู้สอนและวิธีการสอน ครูถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดประการหนึ่งที่ช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลดี นักศึกษาต่างประเทศและการวิจัยการศึกษาได้ระบุได้แน่ชัดว่ายังไม่มีอุปกรณ์การสอนใดๆในโลกนี้จะใช้แทนครูที่มีความสามารถในการสอนได้

กาญจนา ปราบพาล (พยุ่ง ชำนาญคิด. 2540: 48; อ้างอิงจาก กาญจนา ปราบพาล. 2532) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับสภาพการใช้ภาษาตามความเป็นจริง ดังนี้

1. สามารถใช้ห้องเรียนในการอภิปรายกิจกรรมและสร้างความสัมพันธ์ในหมู่นักเรียน

และให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นได้

2. สร้างบรรยากาศการใช้ภาษาในรูปของเกม การอภิปราย และกิจกรรมในรูปแบบอื่นได้

3. เชื้อต่อกิจกรรมประเภทบทบาทสมมติ จำลองเหตุการณ์

4. ช่วยให้นักเรียนมีจินตนาการ

5. ช่วยให้นักเรียนสามารถนำกิจกรรมที่ทำในห้องไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

มาลี จุฑา (2542: 251) ได้กล่าวว่า ห้องเรียนเป็นเสมือนบ้านที่สองของนักเรียน ดังนั้นครูควรจัดห้องเรียนให้สะอาด เรียบร้อย สวยงาม สนับสนุนการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าห้องเรียนเป็นศูนย์การเรียน ในห้องเรียนควรจัดให้มีอุปกรณ์การเรียนในมุมต่างๆ และควรตกแต่งห้องเรียนด้วยนิทรรศการวิชาการในสาขาวิชาต่างๆ และควรเปลี่ยนในช่วงเวลาที่เหมาะสม

ระวีวรรณ ศรีครามครัน (2544: 250) ได้กล่าวว่า ในการสอนภาษาอังกฤษ ครูต้องสามารถใช้สื่อการสอนประกอบการสอนเพื่อฝึกทักษะให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเลือกใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการฝึกทักษะในแต่ละประเภท การเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมและเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วและจดจำได้นาน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนการสอนมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลย์แมน (สุพัตรา ผลรัตน์ไพบุลย์. 2550: 43; อ้างอิงจาก Layman. 1975) ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษาใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอกลาโฮมา ผลการศึกษาพบว่า การจัดสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา ทั้งด้านความเป็นเลิศทางวิชาการและความมีระเบียบวินัย

2.3.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ชนนุช บุญสิทธิ์ (2541: 57-59) ได้ศึกษาถึงบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาความขยันหมั่นเพียร ซึ่งจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียนด้วยตนเอง นักเรียนทุกคนนับถือกฎเกณฑ์และระเบียบของห้องเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนครูมีความเข้าใจนักเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกในการอภิปรายปัญหาต่างๆ ดังนั้น ทั้งนักเรียนและครูจึงมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนร่วมกัน และได้ให้ความเห็นไว้ว่าบรรยากาศการเรียน

การสอนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูจะทำให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี แต่ถ้าหากนักเรียนมีสัมพันธภาพกับครูที่ไม่ดี ส่งผลให้เด็กมีแนวโน้มก้าวร้าว ไม่เป็นมิตร ไม่สนใจการเรียน บรรยากาศการเรียนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียน

บุปผา ประทีปทอง (2542: 66) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร เขตคลองสาน พบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนการสอนมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.3.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ประทีป อึ้งทรงธรรม (อรรถพล ระเบียบ. 2547: 61; อ้างอิงจาก ประทีป อึ้งทรงธรรม. 2542) ได้แสดงทรรศนะต่อความสัมพันธ์ของการเป็นครูผู้มีบทบาทหน้าที่สอนสั่งและให้ความรู้แก่นักเรียนว่า การเรียนการสอนนักเรียนนั้นไม่เพียงแต่สอนและให้ความรู้แก่นักเรียนภายในห้องเรียนหรือโรงเรียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ครูต้องพร้อมที่จะเป็นผู้ปลื้แรงกายแรงใจต่อการมอบเนื้อหาความรู้ทั้งในและนอกบทเรียนในต่างสถานที่ได้อีกด้วย

พรเพ็ญ สุวรรณเดชา (ธิดา จิตพิพานิชยางกูร. 2550: 35; อ้างอิงจาก พรเพ็ญ สุวรรณเดชา 2542) กล่าวว่า ถ้ามีการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในทางที่ดีแล้ว จะช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้มุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงออกในทางที่ถูกต้องและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ ดังนั้นการให้ความสำคัญต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจึงเป็นแนวทางในการจัดสภาพการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับสภาพการศึกษาในปัจจุบันมากที่สุด

ธีระ รุญเจริญ (2546: 61) ได้กล่าวไว้ว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับบุคลิกลักษณะของครู ทักษะของครูและพฤติกรรมในชั้นเรียน ดังนั้น ครูควรสร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน ให้สอดคล้องระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน คือผู้สอนมีความเป็นกันเอง เข้าใจ และเห็นอกเห็นใจผู้เรียนแต่ในขณะเดียวกันก็ชี้แนะให้เห็นถึงความเหมาะสม และมีวินัยในการเรียนไปพร้อมกัน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่า สัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับครูจะเป็นส่วนช่วยในการเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ดี และส่งผลต่อการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.3.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไทเลอร์ (กาญจนา โรจนอาภา. 2550: 59; อ้างอิงจาก Tyler. 1964) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียนเป็นมิตรที่ดีให้ความรักความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

2.3.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

กมลรัตน์ พิชัยวงศ์ (2549: 101) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไขของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูต่างกัน มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่วิธีการแก้ไขไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สรุปได้ว่าการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูและนักเรียน จะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ณรงค์ เส็งประชา (กาญจนา โรจนอาภา. 2550: 60; อ้างอิงจาก ณรงค์ เส็งประชา. 2538) ให้แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนไว้ว่า กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ไม่อาจได้รับจากครอบครัวหรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกต้อง และอาจนำพฤติกรรมต่างๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติของตน

ปราณี พรณวิเชียร (2544: 76-78) ได้กล่าวว่า การที่จะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตามปฏิบัติดังนี้

1. แสดงกิริยายิ้มแย้มแจ่มใส เพราะรอยยิ้มเป็นการแสดงออกซึ่งความรัก ที่มีความหมายมากที่สุดแต่ลงทุนน้อยที่สุด
2. แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น เช่น การทักทาย การไต่ถามทุกข์สุข
3. ตั้งใจฟังบุคคลอื่นพูด หากท่านกำลังทำงาน เมื่อมีบุคคลอื่นมาสนทนาด้วยก็ควรจะเก็บงานที่ทำเอาไว้ชั่วคราวก่อน อย่าทำงานไปด้วยสนทนาไปด้วย เพราะเป็นกิริยาที่ไม่เหมาะสมอันแสดงถึงการไม่ให้ความสนใจบุคคลนั้น
4. แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะของบุคคลอื่น
5. ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจ้องจับผิดบุคคลอื่น จะทำให้เกิดความหวาดระแวง ซึ่งกันและกัน หากบุคคลอื่นทำอะไรก็ให้มองในแง่ดีไว้ก่อน อย่าคอยจ้องแต่จะนินทา

6. แสดงความเกรงใจต่อบุคคลอื่น เนื่องจากความสนิทสนมเกินไป อาจทำให้ไม่เกิดความเกรงใจกัน

7. รู้จักระดับอารมณ์ ในการคบหาสมาคมกับบุคคลอื่นๆ นั้นอาจมีสิ่งทำให้เกิดไม่พอใจขึ้นได้ ดังนั้นหากเราเกิดอารมณ์ก็ควรระงับอารมณ์เอาไว้บ้าง เพราะการเป็นคนเจ้าอารมณ์ ไม่ได้ก่อให้เกิดอะไรดีขึ้นเลย นอกจากจะทำลายความสัมพันธ์ที่เคยมีมาก่อน

8. วางตัวอยู่ในฐานะที่เหมาะสม ไม่แสดงกิริยาอาการโอ้อวด ยกตนข่มท่านไม่ว่าบุคคลใดก็ตามไม่มีใครชื่นชมคนที่ข่มให้เขาต่ำลง

9. รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผลของผู้อื่น ด้วยการแสดงใบหน้าที่น่าเกรงขาม เรียบเรียงชัดเจน มองสบสายตาเพื่อน เพื่อแสดงให้เห็นความจริงใจที่ต้องการให้เพื่อนทราบความรู้สึกที่แท้จริง

10. จัดจำข้อมูลเล็กๆ น้อย ๆ ของเพื่อนไว้ แสดงความเอาใจใส่ ความสนใจเพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ แสดงความห่วงใยเมื่อเพื่อนมีความทุกข์

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า การที่นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน นั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ทั้งในการเรียนร่วมกัน การทำงานร่วมกัน รวมทั้งการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสถานศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.3.3.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดอคอสเตอร์ (ซัลลี จุงพิวัฒน์, 2547: 48; อ้างอิงจาก Decoster, 1981) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนนักเรียนในโรงเรียนมัธยม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการมีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนมีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

2.3.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มิ่งขวัญ บุญญานันต์ (254: 78) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อพฤติกรรมที่ด้านการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว

กรุงเทพมหานคร

3.1 ประวัติของโรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์)

โรงเรียนคันทนาเยาวเดิม เริ่มจากระดับชั้นอนุบาล จนกระทั่ง พ.ศ. 2475 เปิดเป็นโรงเรียนประชาบาล เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2475 ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนประชาบาลตำบลคันทนาเยาว 1 (อิสลามบำรุง)” ตั้งอยู่ในบริเวณสุเหร่าแดง ขณะนั้นเปิดสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และพ.ศ. 2499 ได้รับงบประมาณจากกรมสามัญศึกษาเพื่อสร้างอาคารเรียนแบบ 003 ซึ่งนายสมสุข ชารินเจริญ ได้อนุญาตให้ใช้ที่ดินจำนวน 3 ไร่เศษ เป็นที่ก่อสร้างอาคารดังกล่าว ปีพ.ศ. 2524 นายสวาทและนายสมบัติ ชารินเจริญ บุตรของนายสมสุขได้ยกที่ดินดังกล่าวให้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรุงเทพมหานคร จำนวน 3 ไร่ 3 งาน 4 ตารางวา ดังนั้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้บริจาคที่ดินทางราชการจึงตั้งชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนคันทนาเยาว (ชารินเจริญสงเคราะห์)”

ปัจจุบันโรงเรียนคันทนาเยาว (ชารินเจริญสงเคราะห์) เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งอยู่เลขที่ 37 หมู่ที่ 3 ซอยเสรีไทย 50 ถนนเสรีไทย 50 แยก 3 แขวงคันทนาเยาว เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร 10230

ปรัชญาของโรงเรียน : ความรู้คู่คุณธรรม

คำขวัญของโรงเรียน : ใฝ่ศึกษา รู้หน้าที่ มีวินัย

ต้นไม้ประจำโรงเรียน : ต้นไทร

สีประจำโรงเรียน : ฟ้าย - แดง

อักษรย่อ : ก

คณ. คณ.

ก หมายถึง กรุงเทพมหานคร

คณ หมายถึง สำนักงานเขตคันทนาเยาว

คณ หมายถึง โรงเรียนคันทนาเยาว

3.2 การจัดการศึกษาของโรงเรียนคันทนาเยาว (ชารินเจริญสงเคราะห์)

วิสัยทัศน์

ภายในปี 2554 นักเรียนโรงเรียนคันทนาเยาว ดำรงความเป็นไทย ใฝ่รู้ใฝ่เรียน บุคลากรพัฒนาตนเองไปสู่ครูมืออาชีพ มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการ โดยชุมชนมีส่วนร่วม

พันธกิจ

1. พัฒนานักเรียนให้มีวินัย รักความเป็นไทย ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
2. ส่งเสริมบุคลากรของโรงเรียนให้พัฒนาตนเองมีคุณภาพมาตรฐานสู่ครูมืออาชีพ
3. มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีที่ทันสมัย พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพเป็นระบบ
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา

เป้าหมาย

1. นักเรียนมีวินัย รักความเป็นไทย ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ร้อยละ 80
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามมาตรฐานการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ ร้อยละ 75
3. บุคลากรในโรงเรียนได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพมาตรฐาน ร้อยละ 80
4. ระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ
5. ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน

จากการจัดทำแผนพัฒนาของโรงเรียนและกำหนดกรอบวิธีการดำเนินการตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายที่วางไว้โดยการระดมความคิดของบุคลากรในโรงเรียนเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาในรูปของโครงการ / กิจกรรม โรงเรียนคันทนาขาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) มีความมั่นใจว่า จะเป็นแนวทางที่สามารถปฏิบัติได้จริง เกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้โรงเรียน ได้รับการพัฒนาได้ตามแนวการปฏิรูปการศึกษาต่อไป

3.3 จำนวนครูและนักเรียน

3.3.1 ครูปฏิบัติการสอนจำนวน 54 คน ได้แก่

ครู คศ. 2 จำนวน 29 คน

ครู คศ. 1 จำนวน 25 คน

3.3.2 นักเรียน จำนวน 1,296 คน ได้แก่

จำนวนนักเรียนแยกตามชั้นเรียน ปีการศึกษา 2551

ชั้นอนุบาล 1 จำนวน 123 คน

ชั้นอนุบาล 2 จำนวน 127 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 189 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 159 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 155 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 136 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 202 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 188 คน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 425 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 216 คน และนักเรียนหญิง 209 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน เป็นนักเรียนชาย 54 คน และเป็นนักเรียนหญิง 56 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 163 คน เป็นนักเรียนชาย 83 คน และเป็นนักเรียนหญิง 80 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 152 คน เป็นนักเรียนชาย 79 คน และเป็นนักเรียนหญิง 73 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 214 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 109 คน และนักเรียนหญิง 105 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 55 คน เป็นนักเรียนชาย 27 คน และเป็นนักเรียนหญิง 28 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และเป็นนักเรียนหญิง 40 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 40 คน และเป็นนักเรียนหญิง 37 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata) โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยจำแนกประชากรออกเป็น 3 ระดับชั้น คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 163 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 152 คน

2. ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตาราง (Yamane. 1967: 886-887) พบว่า ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 214 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้สัดส่วนประชากร : กลุ่มตัวอย่าง = 2 : 1 ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างได้ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 55 คน เป็นนักเรียนชาย 27 คน และเป็นนักเรียนหญิง 28 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และเป็นนักเรียนหญิง 40 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 40 คน และเป็นนักเรียนหญิง 37 คน

ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นและเพศ

ระดับชั้น	เพศ				รวม (คน)	
	ชาย (คน)		หญิง (คน)			
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้น ป.4	54	27	56	28	110	55
ชั้น ป.5	83	42	80	40	163	82
ชั้น ป.6	79	40	73	37	152	77
รวม	216	109	209	105	425	214

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับชั้น

- ☐ ประถมศึกษาปีที่ 4
☐ ประถมศึกษาปีที่ 5
☐ ประถมศึกษาปีที่ 6

4. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

- ☐ ผู้ปกครองอยู่ร่วมกัน
☐ ผู้ปกครองแยกกันอยู่
☐ ผู้ปกครองถึงแก่กรรม

5. อาชีพของผู้ปกครอง

- ☐ รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
☐ ค้าขาย
☐ รับจ้าง
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้ของครอบครัวรวมกัน.....บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของอารยา สนโต (2550)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ

2.1 และ 2.2

ลักษณะของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	ข้าพเจ้าเข้าชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ				
00.	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการฟังครูพูดภาษาอังกฤษ				

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก			ข้อความที่มีความหมายทางลบ		
	(คะแนน)			(คะแนน)	
จริงที่สุด	ให้	5	ให้	1	
จริง	ให้	4	ให้	2	
จริงบ้าง	ให้	3	ให้	3	
จริงน้อย	ให้	2	ให้	4	
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	ให้	5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของจรรยา จินศิริ เศรษฐ (2546) และกาญจนา โรจนอาภา (2550)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2

ลักษณะของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type)

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ก. ด้านความรู้

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วยอย่างมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก

ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก

ไม่เห็นด้วยอย่างมาก หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างมาก
0.	วิชาภาษาอังกฤษมีคุณค่าควรแก่การศึกษา					

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างมาก
00.	การสนทนาภาษาอังกฤษฝึกไปก็ไม่ได้ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
0.	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า วิชาอื่น					
00.	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายเมื่อต้องฟังเรื่องสั้น ภาษาอังกฤษ					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำบ้าง ไม่กระทำบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมาก
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมากที่สุด จนแทบไม่กระทำเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0.	เมื่อข้าพเจ้ามีข้อสงสัยเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารีบถามครูทันที					
00.	ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจฟังครูพูดภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างมาก	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างมาก	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	น้อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	มีทัศนคติปานกลางต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60

ผู้วิจัยใช้แบบคัดกรองสุขภาพจิตไทย จี เอช คิว (Thai GHQ 60) เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิต ของโกลด์เบิร์ก และพอลวิลเลียม (David Goldberg and Paul Williams) แปลเป็นไทยโดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์และคณะ (2539) ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ เป็นแบบคัดกรองสุขภาพจิตเบื้องต้น ไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้

ตัวอย่างแบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา เป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ใกล้เคียงกับสภาพของนักเรียนในปัจจุบัน หรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีตและกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ในระยะที่ผ่านมา ท่าน.....

0. สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้

☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ แย่กว่าปกติ ☐ แย่กว่าปกติมาก

00. นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ

☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ตื่นข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อแรก จะได้คะแนน 0 คะแนน

ผู้ที่ตอบ 2 ข้อหลัง จะได้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมาย ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายของธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ (2539) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

มีคะแนนตั้งแต่ 0 – 11 ผลคือ สุขภาพจิตดี

มีคะแนนตั้งแต่ 12 ขึ้นไป ผลคือ สุขภาพจิตบกพร่อง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองของธาราวดี อธิมาทรานนท์ (2548) และวรสิริ ลิขิตวงศ์ (2547)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2

ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง</u>					
0.	ข้าพเจ้าปรึกษาผู้ปกครองเมื่อข้าพเจ้ามี ปัญหาในการทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ					
00.	ข้าพเจ้าไม่พอใจที่ถูกผู้ปกครองตำหนิ					
	<u>การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน</u>					
0.	ผู้ปกครองพูดคุยซักถามเกี่ยวกับเรื่องการ เรียนของข้าพเจ้า					
00.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

	(คะแนน)
จริงที่สุด	ให้ 5
จริง	ให้ 4
จริงบ้าง	ให้ 3
จริงน้อย	ให้ 2
จริงน้อยที่สุด	ให้ 1

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

	(คะแนน)
ให้	1
ให้	2
ให้	3
ให้	4
ให้	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของเนตรชนก พุ่มพวง (2546) และวิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ (2547)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2

ลักษณะของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>สถานที่เรียน</u>					
0.	ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
00.	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีขนาดเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน					
	<u>สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน</u>					
0.	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย					
00.	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก			ข้อความที่มีความหมายทางลบ		
	ให้	(คะแนน)		ให้	(คะแนน)
จริงที่สุด	ให้	5	ให้	1	
จริง	ให้	4	ให้	2	
จริงบ้าง	ให้	3	ให้	3	
จริงน้อย	ให้	2	ให้	4	
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	ให้	5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดี

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพ

ระหว่างนักเรียนกับครูเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูของจรรยา ฉินศิริเศรษฐ (2546) และปิยะรัตน์ ด็กกลาง (2550)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จาก ข้อ 7.1 และ 7.2

ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และ จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู</u>				
0.	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู				
00.	ข้าพเจ้าไม่กล้าถามครู เมื่อไม่เข้าใจบทเรียน				
	<u>การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน</u>				
0.	ครูให้นักเรียนทุกคนในห้องมีส่วนร่วมในการ สนทนาภาษาอังกฤษ				
00.	ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม เมื่ออ่าน ภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ				

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก			ข้อความที่มีความหมายทางลบ		
(คะแนน)			(คะแนน)		
จริงที่สุด	ให้	5	ให้	1	
จริง	ให้	4	ให้	2	
จริงบ้าง	ให้	3	ให้	3	
จริงน้อย	ให้	2	ให้	4	
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	ให้	5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับครู
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับครู
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของลดาวัลย์ พรอนันตชัย (2548) และณิชาดี จันทร์พอง (2549)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2

ลักษณะของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0.	ข้าพเจ้าเป็นคนมีน้ำใจและชอบช่วยเหลือเพื่อนในห้อง					
00.	ข้าพเจ้าไม่ชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก			ข้อความที่มีความหมายทางลบ		
(คะแนน)			(คะแนน)		
จริงที่สุด	ให้	5	ให้	1	
จริง	ให้	4	ให้	2	
จริงบ้าง	ให้	3	ให้	3	
จริงน้อย	ให้	2	ให้	4	
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	ให้	5	

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีสัมพันธภาพดีพอใช้ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีสัมพันธภาพไม่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกฤษฎิ์ ทรงเจียรพะพานิช (2549)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อ 9.1 และ 9.2

ลักษณะของแบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert scale type) ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสูงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน โดยให้นักเรียนเลือกทำในตอนนี้นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นใดช่วงชั้นหนึ่งเท่านั้น ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตอนที่ 9.1 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ ปัญหาในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	ทักษะการฟัง					
0.	ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษได้					
00.	ข้าพเจ้าไม่สามารถแยกเสียงคำศัพท์ที่แตกต่างกันออกจากกันได้					
	ทักษะการพูด					
0.	ข้าพเจ้าพูดทักทายผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษได้					
00.	ข้าพเจ้าไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารเพื่อแสดงความต้องการของตนได้					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	<u>ทักษะการอ่าน</u>					
0.	ข้าพเจ้าเข้าใจความหมายของบทสนทนาที่ได้อ่าน					
00.	ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ ง่ายๆได้อย่างถูกต้อง					
	<u>ทักษะการเขียน</u>					
0.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามรูปภาพที่ครูแสดงได้					
00.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนภาษาอังกฤษแนะนำ ตนเองได้อย่างถูกต้อง					

ตอนที่ 9.2 แบบสอบถามปัญหาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ ปัญหาในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	<u>ทักษะการฟัง</u>					
0.	ข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็น ภาษาอังกฤษที่พบในชีวิตประจำวันได้					
00.	ข้าพเจ้าจับใจความเรื่องที่ครูเล่าให้ฟังได้					
	<u>ทักษะการพูด</u>					
0.	ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษง่ายๆบอก อาการเจ็บป่วยของตนได้					
00.	ข้าพเจ้าไม่สามารถร้องเพลงที่เป็น ภาษาอังกฤษง่ายๆได้					
	<u>ทักษะการอ่าน</u>					
0.	ข้าพเจ้าอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ					
00.	ข้าพเจ้าสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากบัตรคำที่ครูแสดงได้อย่างถูกต้อง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	<u>ทักษะการเขียน</u>					
0.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนประโยคสั้นๆเป็นภาษาอังกฤษตามคำสั่งได้					
00.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนภาษาอังกฤษง่าย ๆ และนำครอบครัวของตนเองได้อย่างถูกต้อง					

ตอนที่ 9.3 แบบสอบถามปัญหาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่ ปัญหาในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	<u>ทักษะการฟัง</u>					
0.	ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษที่พบในชีวิตประจำวันได้					
00.	ข้าพเจ้าไม่สามารถจับใจความนิทานภาษาอังกฤษได้					
	<u>ทักษะการพูด</u>					
0.	ข้าพเจ้าสามารถบอกทิศทางเป็นภาษาอังกฤษได้					
00.	ข้าพเจ้าไม่สามารถสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดได้					
	<u>ทักษะการอ่าน</u>					
0.	ข้าพเจ้าไม่สามารถจับใจความนิทานภาษาอังกฤษที่อ่านได้					
00.	ข้าพเจ้าไม่คิดหัดอ่านภาษาอังกฤษ แม้มีเวลาว่าง					
	<u>ทักษะการเขียน</u>					
0.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนข้อความสั้นๆเป็นภาษาอังกฤษตามที่ครูบอกได้					
00.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก			ข้อความที่มีความหมายทางลบ		
		(คะแนน)			(คะแนน)
จริงที่สุด	ให้	1	ให้		5
จริง	ให้	2	ให้		4
จริงบ้าง	ให้	3	ให้		3
จริงน้อย	ให้	4	ให้		2
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	ให้		1

เกณฑ์การแปลความหมาย

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง มีปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยจะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อนแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปทดลองใช้

2. การหาอำนาจจำแนกรายข้อ โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ที่มีได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาเป็นแบบสอบถามการวิจัย

2.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.677 – 15.614

2.2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.091 – 14.730

2.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.433 – 12.878

2.4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.599 – 9.717

2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 6.253 – 15.067

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.320 – 11.321

2.7 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.162 – 17.393

2.8 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 5.386 – 12.174

2.9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.690 – 11.457

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้เลือกไว้ในข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (α – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

3.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .919

3.2 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .965

3.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .950

3.4 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .773

3.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .876

3.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849

3.7 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .983

3.8 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .944

3.9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .998

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในระหว่างวันที่ 17 – 20 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 214 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร
4. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

3.3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	เพศ : ชาย
X_2	แทน	เพศ : หญิง
X_3	แทน	อายุ
X_4	แทน	ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4
X_5	แทน	ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5
X_6	แทน	ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6

X_7	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง : ผู้ปกครองอยู่ร่วมกัน
X_8	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง : ผู้ปกครองแยกกันอยู่
X_9	แทน	สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง : ผู้ปกครองถึงแก่กรรม
X_{10}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
X_{11}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย
X_{12}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับจ้าง
X_{13}	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X_{14}	แทน	นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_{15}	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_{16}	แทน	สุขภาพจิต
X_{17}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_{18}	แทน	ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
X_{19}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{20}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y_1	แทน	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4
Y_2	แทน	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5
Y_3	แทน	ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนายาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนายาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)
4. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

คันทายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทายาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทายาว กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้แก่ อายุ นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สุขภาพจิต ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทายาว กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทายาว กรุงเทพมหานคร (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทายาว กรุงเทพมหานคร (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 5 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทายาว กรุงเทพมหานคร (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทายาว กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และระดับชั้น ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา
ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาวาว กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และระดับชั้น

องค์ประกอบ	ระดับตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	109	50.9
	หญิง	105	49.1
	รวม	214	100.0
ระดับชั้น	ประถมศึกษาปีที่ 4	55	25.7
	ประถมศึกษาปีที่ 5	82	38.3
	ประถมศึกษาปีที่ 6	77	36.0
	รวม	214	100.0
สถานภาพสมรสของ ผู้ปกครอง	ผู้ปกครองอยู่ร่วมกัน	170	79.4
	ผู้ปกครองแยกกันอยู่	41	19.2
	ผู้ปกครองถึงแก่กรรม	3	1.4
	รวม	214	100.0
อาชีพของผู้ปกครอง	รับราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ	11	5.1
	ค้าขาย	78	36.4
	รับจ้าง	125	58.5
	รวม	214	100.0

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาวาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาวาว กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 214 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 49.1

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 36.0 และเป็นเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 25.7

จำแนกตามสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองอยู่ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 79.4 รองลงมาผู้ปกครองแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 19.2 และผู้ปกครองถึงแก่กรรม คิดเป็นร้อยละ 1.4

จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 36.4 และอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 5.1

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ อายุ นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสูงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสูงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
อายุ	11.2243	1.09466	วัยเด็กตอนปลาย
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	12853.4346	7226.16113	ต่ำ
นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.9168	.70949	ดีพอใช้
ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.9889	.71932	ปานกลาง
สุขภาพจิต	7.1121	3.49870	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.0257	.62973	ดีพอใช้
ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.5449	.52715	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.3466	.55714	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.0537	.61419	ดีพอใช้
ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	3.2182	.85550	ปานกลาง
	N=55		
ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	3.2927	.64722	ปานกลาง
	N=82		
ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	3.1883	.69509	ปานกลาง
	N=77		

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร มีอายุอยู่ในช่วงวัยเด็กตอนปลาย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ มีนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีพอใช้ มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง มีสุขภาพจิตอยู่ในระดับดี นอกจากนั้นยังมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูอยู่ในระดับดีพอใช้ มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	2	30.463	15.232	87.434**
Residual	52	9.059	.174	
Total	54	39.522		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ จึงได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₅	-.615	.122	-.541	.845	.713	131.885**
X ₁₅ , X ₁₉	-.645	.179	-.387	.878	.771	87.434**
a = 7.192						
R = .878						
R ² = .771						
SE _{est} = .41738						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร เป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁₅) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X₁₉) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 77.1 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 7.192 - .615 X_{15} - .645 X_{19}$$

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.541 X_{15} - .387 X_{19}$$

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	2	20.460	10.230	59.992**
Residual	79	13.471	.171	
Total	81	33.931		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ จึงได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₅	-.530	.108	-.522	.750	.562	102.746**
X ₁₅ , X ₁₄	-.351	.123	-.304	.777	.603	59.992**
a = 5.818						
R = .777						
R ² = .603						
SE _{est} = .41294						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร เป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁₅) และนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁₄) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 60.3 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 5.818 - .530 X_{15} - .351 X_{14}$$

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.522 X_{15} - .304 X_{14}$$

ตอนที่ 5 เสนอผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญ

สงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	4	28.646	7.162	63.870**
Residual	72	8.073	.112	
Total	76	36.719		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับปัจจัย 4 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถสร้างสมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ จึงได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ ดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₇	-.216	.125	-.204	.817	.667	150.248**
X ₁₇ , X ₁₄	-.222	.102	-.248	.855	.731	100.793**
X ₁₇ , X ₁₄ , X ₁₆	.039	.083	.176	.871	.759	76.430**
X ₁₇ , X ₁₄ , X ₁₄ , X ₁₅	-.451	.013	-.429	.883	.780	63.870**
a = 5.665						
R = .883						
R ² = .780						
SE _{est} = .33485						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร เป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₁₇) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁₄) สุขภาพจิต (X₁₆) และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X₁₅) ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 78 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 5.665 - .216 X_{17} - .222 X_{14} + .039 X_{16} - .451 X_{15}$$

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.204 X_{17} - .248 X_{14} + .176 X_{16} - .429 X_{15}$$

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 425 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 216 คน และนักเรียนหญิง 209 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 110 คน เป็นนักเรียนชาย 54 คน และเป็นนักเรียนหญิง 56 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 163 คน เป็นนักเรียนชาย 83 คน และเป็นนักเรียนหญิง 80 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 152 คน เป็นนักเรียนชาย 79 คน และเป็นนักเรียนหญิง 73 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 214 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 109 คน และนักเรียนหญิง 105 คน เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 55 คน เป็นนักเรียนชาย 27 คน และเป็นนักเรียนหญิง 28 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 82 คน เป็นนักเรียนชาย 42 คน และเป็นนักเรียนหญิง 40 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 77 คน เป็นนักเรียนชาย 40 คน และเป็นนักเรียนหญิง 37 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane. 1967: 886-887) โดยใช้ระดับชั้นและเพศเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 9 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น สถานภาพสมรสของผู้ปกครองอาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .919

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ ความเชื่อมั่นเท่ากับ .965

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60 ของโกลด์เบิร์กและพอลวิลเลียม (David Goldberg and Paul Williams) แปลเป็นไทย โดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ (2539) ประกอบด้วย คำถาม 60 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .950

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .773

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .876

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849

ตอนที่ 9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 9.1 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .983

ตอนที่ 9.2 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .944

ตอนที่ 9.3 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .998

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ

นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในระหว่างวันที่ 17 – 20 กุมภาพันธ์ 2552 จำนวน 214 ฉบับ ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร
4. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 77.1 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 7.192 - .615 X_{15} - .645 X_{19}$$

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.541 X_{15} - .387 X_{19}$$

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 2 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ (X_{19}) และนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{14}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 60.3 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 5.818 - .530 X_{15} - .351 X_{14}$$

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.522 X_{15} - .304 X_{14}$$

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{17}) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{14}) สุขภาพจิต (X_{16}) และทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ (X_{15}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 78 จึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 5.665 - .216 X_{17} - .222 X_{14} + .039 X_{16} - .451 X_{15}$$

สมการพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = -.204 X_{17} - .248 X_{14} + .176 X_{16} - .429 X_{15}$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 77.1 ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ทักษะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีทักษะทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนมีทักษะทางบวกต่อการเรียน ทั้งในด้านความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน ทำให้นักเรียนสามารถแสดงออกในด้านการเรียนที่เหมาะสม ได้แก่ การตั้งใจเรียน มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ชักถามครูเมื่อไม่เข้าใจ การทำการบ้าน และทบทวนบทเรียน ดังที่ การ์ดเนอร์ (รมชนก เข้มเจริญ. 2546: 24; อ้างอิงจาก Gardner and Lambert. 1972) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้สำเร็จ และความสำเร็จในการเรียนภาษานี้ก็จะช่วยส่งผลย้อนกลับไปสู่ทัศนคติของผู้เรียนด้วย ดังนั้นการที่นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชาภาษาอังกฤษจึงมีส่วนสำคัญที่จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมในการเรียนที่ดี ส่งผลให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยลง

1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{19}) ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสองซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครู ทำให้มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะการที่ครูกับนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน นักเรียนมีความเคารพ ปฏิบัติตามคำสั่งสอน ชักถามครูในสิ่งที่ไม่เข้าใจ รวมไปถึงการที่ครูให้การอบรม ให้ความรัก ความเมตตาปราณี เอาใจใส่ ให้คำปรึกษาทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว จะทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นทางใจ เห็นความ

สำคัญของการเรียนจึงมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ดังที่ ลิขิต กาญจนารักษ์ (2547: 251) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาทางอารมณ์ของนักเรียนส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากสัมพันธภาพกับครู ครูที่ไม่สนใจนักเรียน ไม่สามารถให้คำแนะนำแก่นักเรียนได้ ครูบางคนเป็นเจ้าระเบียบ เข้มงวดกวดขันในเรื่องวินัยนักเรียน ครูเหล่านี้มักทำให้นักเรียนไม่ชอบ เพราะคอยขัดขวางความต้องการของนักเรียน เมื่อไม่ชอบครูก็เลยพาลหาเรื่องไม่ชอบวิชาที่ครูคนนั้นสอนด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา ทรงเจียรพานิช (2548: 75) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนเหมอนุสรณ์) พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนมีอิทธิพลทางลบต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นการที่นักเรียนกับครูมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนั้น มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เมื่อชั้นเรียนมีบรรยากาศที่น่าเรียนแล้ว จะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึกสนใจเรียนเพิ่มมากขึ้น สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนได้มาก ทำให้ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษลดลงด้วยเช่นกัน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) และนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{14}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 60.3 ซึ่งอธิบายผลได้ดังนี้

2.1 ทักษะต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีทักษะทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนมีทักษะทางบวกต่อการเรียน ทั้งในด้านความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน ทำให้นักเรียนสามารถแสดงออกในด้านการเรียนที่เหมาะสม ได้แก่ การตั้งใจเรียน มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ชักถามครูเมื่อไม่เข้าใจ การทำการบ้าน และทบทวนบทเรียน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมาจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อาจทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติต่อวิชานี้ทั้งทางบวกและลบ ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก็จะทำให้มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 232-233) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การให้การแนะแนวโดยพยายามชี้แจงหรืออธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งใด ๆ อย่างมีเหตุและผลแนะแนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสมชี้ให้เห็นคุณและโทษของสิ่ง ๆ นั้นอย่างแท้จริง โดยเฉพาะชี้ให้เห็นคุณประโยชน์ที่จะได้รับ ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีแนวโน้มที่จะตอบสนองในทางบวก

ต่อสิ่งที่ทำคุณประโยชน์แก่ตนเอง พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัด และความต้องการ แก่ผู้เรียนแต่ละคน เพื่อให้มีกำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการใช้ลงโทษ พยายามให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำเองและมีส่วนรับผิดชอบต่องานนั้นๆ เช่น การสอนหัวข้อบางอย่าง ครูจะแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียน ค้นคว้าทดลองด้วยตนเองผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจ ภาควิชาใจต่อบทเรียนนั้นๆ ทำให้ทัศนคติที่เคย ไม่ดีต่อบทเรียนนั้นลดลง และในที่สุดกลายเป็นทัศนคติที่ดีได้

2.2 นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{14}) ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับที่สองซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี มีปัญหาในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่เข้าชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษตรงเวลาและ สม่ำเสมอ ทำการบ้าน ส่งการบ้านตามเวลาที่กำหนด ท่องคำศัพท์ ทบทวนบทเรียน และซักถามครู เมื่อไม่เข้าใจ จะส่งผลให้มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรสิริ ลิขิตวงศ์ (2547: 85) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดกระเจาพิทักษ์ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น การที่นักเรียนมีนิสัยทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ก็จะทำให้ นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ส่งผลให้มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด มี 4 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{17}) นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{14}) สุขภาพจิต (X_{16}) และทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยนี้ สามารถ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 78 ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_{17}) ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญ สงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครอง ทำให้มีปัญหาน้อยในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วย การแสดงความรัก เคารพ เชื่อฟัง การช่วยเหลือผู้ปกครอง รวมถึงให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรับรู้และแสดงความคิดเห็นทั้งในด้าน การเรียนและด้านส่วนตัว และการที่ผู้ปกครองให้ความรักความห่วงใย ให้กำลังใจ ไว้วางใจและเป็น ที่ปรึกษาให้กับนักเรียน ซึ่งจะทำให้เด็กนักเรียนรู้สึกอบอุ่น มีความเชื่อมั่น ไม่รู้สึกโดดเดี่ยว ส่งผลทำให้

นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ดังที่ ผกา สัตยธรรม (2550: 8-9) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กทุกคนต้องอาศัยอยู่กับครอบครัว ซึ่งจะสมบูรณ์หรือไม่ก็ตาม สิ่งแวดล้อมในบ้านหรือครอบครัวที่อาศัยอยู่มีลักษณะของความผูกพันในครอบครัวแบบต่างๆ ซึ่งเด็กจะได้มีประสบการณ์มาตั้งแต่เยาว์วัย เป็นเวลานานพอที่จะมีอิทธิพลหรือผลต่อจิตใจ และพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก ถ้าในครอบครัวบิดามารดาขาดความรักใคร่ผูกพันกัน เด็กขาดความใกล้ชิดกับญาติผู้ใหญ่ ถูกทอดทิ้งไม่ได้รับความสนใจ ขาดสิ่งที่เด็กต้องการอยู่เสมอทั้งทางร่างกายและจิตใจ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาในลักษณะต่างๆ ดังนั้นการที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครอง มีความรัก ความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ย่อมทำให้ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่จะเกิดขึ้นลดน้อยลง

3.2 นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{14}) ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเข้าชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษตรงเวลาและสม่ำเสมอ การทำการบ้าน การส่งการบ้านตามเวลาที่กำหนด การท่องคำศัพท์ ทบทวนบทเรียน และการซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจ จะมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

เนื่องจากงานวิจัยที่ศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีน้อยมากจึงขออ้างอิงผลการวิจัยที่อยู่ในระดับการศึกษาใกล้เคียงกันดังนี้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ พระมหาเดชจำลอง พุฒหอม (2550: 85) ที่ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษพบว่า นิสัยทางการเรียนส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นนิสัยทางการเรียนที่ดี จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และส่งผลให้นักเรียนมีปัญหาในการเรียนน้อย

3.3 สุขภาพจิต (X_{16}) ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตบกพร่อง ทำให้มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะสุขภาพจิตเป็นสภาพจิตใจของนักเรียนที่สามารถแก้ไขปัญหในชีวิตประจำวัน ปรับตัวให้เข้ากับสังคม สิ่งแวดล้อม รวมไปถึงความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ดังนั้นนักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีก็จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งที่เผชิญอยู่ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งด้านการเรียนและด้านสังคม ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ตรงกันข้ามกับนักเรียนที่มีสุขภาพจิตบกพร่อง เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ไม่สามารถแก้ไขปัญห หรือปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆตามมา ดังที่ ลิขิต กาญจนามรณ (2547: 251) ได้กล่าวไว้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้กับสุขภาพจิต มีลักษณะส่งผลกระทบซึ่งกันและกันอยู่ นักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน มักเป็นนักเรียนที่มีปัญหาในด้านสุขภาพจิต มีการปรับตัวไม่ดี

มีปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติ นักเรียนที่ปรับตัวไม่ดีก็ไม่มีจิตใจที่จะศึกษาเล่าเรียน ส่วนใหญ่ก็มักชวนกันเถร มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่เหมาะสม จึงทำให้วิเคราะห์ในเบื้องต้นได้ว่า การที่นักเรียนมีสุขภาพจิตดี ทำให้เรียนได้ดีและการเรียนได้ดีก็ทำให้เกิดสุขภาพจิตดีเช่นกัน สุขภาพจิตกับการเรียนจึงมีผลซึ่งกันและกัน

3.4 ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (X_{15}) ส่งผลทางลบต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสี่ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้มีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน ทั้งในด้านความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน ทำให้นักเรียนสามารถแสดงออกในด้านการเรียนที่เหมาะสม ได้แก่ การตั้งใจเรียน มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ชักถามครูเมื่อไม่เข้าใจ การทำการบ้าน และทบทวนบทเรียน การที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก็เพราะนักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อวิชานี้ ทศนคติของนักเรียนแต่ละคนก็มีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ ซึ่งทัศนคตินี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป ดังที่ ชูชีพ อ่อนโคสูง (เสริมศรี ชื่นแขวง. 2551: 14; อ้างอิงจาก ชูชีพ อ่อนโคสูง. 2522) กล่าวว่า ทศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชนหรือการได้รับประสบการณ์โดยตรงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบทางด้านความคิด ความเข้าใจและมีผลทำให้องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก และพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ข้อมูลที่บุคคลได้รับจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ต่อเมื่อข้อมูลนั้นช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเองดีขึ้น สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ สามารถแสดงคำนิยมให้ผู้อื่นทราบได้ และไม่ขัดต่อปณิธานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครอง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการวางนโยบายในการพัฒนา ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้อย่างเหมาะสมดี โดยนำปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง นิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สุขภาพจิต และทัศนคติต่อการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ ดังนั้นผลจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิ เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูแนะแนว สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนคันทนา ยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร ดังนี้

1.1 ทักษะคิดต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นตัวพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 ดังนั้น ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะคิดทางบวกต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ฝึกให้นักเรียนรู้จักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจำเป็นในการติดต่อสื่อสาร ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนวิชานี้ เช่น ให้นักเรียนมีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของภาษา การเข้าค่ายฝึกฝนทักษะทางภาษา เพื่อที่จะได้สามารถเรียนรู้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น

1.2 นิสยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นตัวพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ดังนั้น ทั้งผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรมีการปลูกฝังนิสัยทางการเรียนที่ดีให้กับนักเรียน โดยการให้การอบรมหรือการฝึกปฏิบัติที่จะทำให้นักเรียนรู้จักหน้าที่ของตนเอง เช่น การฝึกการวางแผนในการเรียนให้กับตนเอง การทำการบ้านหรืองานที่ครูมอบหมายทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย และการทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยทางการเรียนที่ดี อันจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นตัวพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนั้น ครูควรจัดกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูให้มีความแน่นแฟ้นมากขึ้น เมื่อสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี ความเป็นกันเอง จะมีผลต่อการเรียนรู้และการรับรู้ที่ดีของนักเรียน ทำให้ปัญหาในการเรียนที่จะเกิดนั้นน้อยลง

1.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นตัวพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้น ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรร่วมกันสร้างและสนับสนุนให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนและผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมมากขึ้น และเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่างนักเรียนและผู้ปกครอง เช่น การจัดกิจกรรมพิเศษให้ทำร่วมกันในช่วงวันหยุด เชิญผู้ปกครองที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียน

1.5 สุขภาพจิต เป็นตัวพยากรณ์ปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ดีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้น ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ควรร่วมกันหาแนวทางในการส่งเสริมสุขภาพจิตให้กับนักเรียน เช่น การส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในตนเอง สนับสนุนกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนมีความผ่อนคลาย เสริมทักษะทางสังคม และเป็น

ที่พึงพอใจให้กับนักเรียน คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ เพื่อให้นักเรียนจะได้มีสุขภาพจิตที่ดี รู้จักการแก้ปัญหาให้ชีวิตตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสนใจ ความถนัดของนักเรียน เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับการศึกษาอื่นๆ เช่น ช่วงชั้นที่ 3 - 4 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และอุดมศึกษา เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ไปทำการศึกษาวิจัยเชิงทดลอง ได้แก่ ทศนคติต่อการเรียน และนิสัยทางการเรียน เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การใช้บทบาทสมมติ การใช้สถานการณ์จำลอง และการใช้กรณีตัวอย่าง เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ พิชัยวงศ์. (2549). ปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีแก้ไขของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนชุมชนวัดสมรโกฏิ จังหวัดนนทบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศรีเดชาการพิมพ์.
- กฤษฎา ทรงเจียรพานิช. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนออเงิน (อ่อนหมอนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา โรจนอาภา. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กศยา แสงเดช. (2548). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติ สำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: กระทรวง.
- กรมวิชาการ. (2542). รายงานการวิจัย เรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ.2539. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2543). รายงานการประเมินผลหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- (2543). รายงานการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุหลาบ รัตนสังขธรรมและคนอื่นๆ. (2541). สัมพันธภาพในครอบครัวกับปัญหาเสพติดและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- จรรยา จีนศิริเศรษฐ. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เขตปทุมวัน สังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- จรัมพร สุวรรณวัฒนะ. (2542). การสำรวจปัญหาของนักเรียน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาเขต จังหวัดปทุมธานี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). เพศศึกษา. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- จิตลดา สมบูรณ์สุขดี. (2548). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ของครูโรงเรียนเอกชน ระดับมัธยมศึกษาเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- ชนันภรณ์ ลักษณะมีพิเชษฐ์. (2545). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชลิณี จุงพิวัฒน์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนการสอนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมพันธุ์ ฤกษ์ธร ณ อยุธยา. (2543, มีนาคม-เมษายน). การพัฒนาระบบการสอน. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์. 1(2): 7-19.
- ชนนุช บุญสิทธิ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธาราวดี อธิมาตรานนท์. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวในการเรียนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของนักศึกษาพยาบาล คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ธิดา จิตติพานิชยางกูร. (2550). ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความมั่นคงทางอารมณ์และความสามารถในการเผชิญปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รูปทอง กว้างสวาสดี. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดียนตุลา.
- ณรงค์ ทีปประชัย. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความท้อแท้ในการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในระบบการศึกษาทางไกล มหาวิทยาลัยเปิดของรัฐ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัชวดี จันทรฟอง. (2549). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนในระดับ ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐชนิซ พงษ์สุวรรณ. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนรรวิทยา จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร ทองแก่งกล้า. (2549). การศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเจ้าของภาษา โรงเรียนถาวรานุกุล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา: การกิจเอกสารและตำรา กลุ่มงานบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุปผา ประทีปทอง. (2542). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประถมศึกษา. สังกัดกรุงเทพมหานครเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร: ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- บำเพ็ญ วังเงิน. (2541). อิทธิพลของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน ต่อกรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัย อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ทยคดีศึกษา: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี พรณวิเชียร. (2544). การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล. ฉบับพิเศษ : พิธีพระราชทานปริญญาบัตร ครั้งที่ 15.
- ปราณี อมรรัตนศักดิ์. (2542). รายงานการวิจัย ปัญหาและอุปสรรคของการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง.
- ปิยพล คำมุงคุณ. (2549). ปัญหาการเรียนวิชาสังคมศึกษาและวิธีแก้ไข ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย เอกสาร.
- ปิยะรัตน์ ดีกลาง. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการมาเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนธนากรสงเคราะห์ จังหวัดหนองคาย. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยา การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พยุ่ง ชานาญคิด. (2540). การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พยอม ธัญรส. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย เอกสาร.
- พรเพชร โสติถิमानนท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการกวดวิชาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2545). จิตวิทยาครอบครัว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระธีรภิสุทธิ์ สารธมฺโม. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมาธิในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พระมหาเดชจำลอง พุ่มหอม. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดนวลนรดิศ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- พระอดิศักดิ์ ยางธินสาร. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อนิสัยการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พัฒนาการ รัชดา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัด สมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- พันธณี วิหกโต. (2546, กันยายน). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารวิชาการ. 6(9): 24-29.*
- พิชญา สมทรง. (2550). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนขอนแก่นพิทยา อำเภอนนทบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ผกา สัตยธรรม. (2550). *สุขภาพจิตเด็ก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ภัทรา โหม่มาง. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนบูรพาประเทืองวิทย์ สังกัดสำนักการประถมศึกษาอำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- มาลี จุฑา. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.*
- ฤดีมน ศรีสุพรรณ. (2546). *สังคมวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- รมชนก เข้มเจริญ. (2546). *พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน ที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์. (2544). *การสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.*

- ลดาวัลย์ พรอนันตชัย. (2548). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียน โรงเรียนวัดสร้อยทอง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลิขิต กาญจนามรณ. (2547). สุขภาพจิต. นครปฐม : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์.
- วรสิริ ลิขิตวงศ์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดกระจับพินิจ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชร หมดป้องตัว. (2545). การศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเกษมโปลีเทคนิค. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรินทร์ เมฆา. (2542). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาภาคค่ำ หลักสูตรระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง 2 ปี) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2537). “การพัฒนานิสัย นักศึกษา ศึกษาศาสตร์ตามกลางความเปลี่ยนแปลง.” *ครุศาสตร์*. 23(2): 1-13.
- วิรัช กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยากร เชียงกุล. (2546). อธิบายศัพท์การศึกษาและความรู้สาขาต่างๆ. กรุงเทพฯ: สายธาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิรัช วรรณรัตน์. (2529). เอกสารประกอบการสอนวิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์. (2531). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลย์ประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- ศรีนวล ลีสุวรรณ. (2541). ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรีสมร สุริยาศิติน. (2549). ความแตกต่างระหว่างบุคคลและโลกของงาน. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สกุณา บุญสูง. (2540). เจตคติต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
5-6 ที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สงบ ลักษณะ. (2540). แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนภาษา. เอกสารอัดสำเนา.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2544). กิจกรรมพัฒนาหุ้ปัญญาระดับปฐมวัย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช จำกัด.
- สเวย สิงโตสี. (2544). การศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอ แก่งหางแมว จังหวัด จันทบุรี. สาร
นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริ
นทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศรี ชื่นเชวง. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียน
โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสิลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริ
นทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา แยมยัม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุพัตรา ผลรัตนไพบูลย์. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย
เอกสาร.
- สุภา ชูกุล. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียน MINI ENGLISH PROGRAMME ของ
นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัด
สมุทรปราการ. ปรินญา
นิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรพล พยอมแยม. (2548). จิตวิทยาสัมพันธ์ภาพ. กาญจนบุรี: สหายพัฒนาการพิมพ์.

- เสาวภา เอกอดิศักดิ์. (2540). *สังคมและทัศนคติเกี่ยวกับครอบครัวของคนไทยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อมรรัตน์ ศรีเจริญพรรณ. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาธิปไตย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรรถพล ระวีโรจน์. (2547). *ทัศนคติต่อหลักการประชาธิปไตยของพ่อแม่ และครูประจำชั้นสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับพ่อแม่ และสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครูประจำชั้น ที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประเภทสหศึกษา ในสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารยา สนโต. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการรับรู้วิชาวิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชดำริ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี พันธุ์มณี. (2544). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ 1999.
- (2546). *จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ไยใหม่.
- อุดมลักษณ์ อุปจันทร์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Baruch, G.K. and R.C. Barnett. (1986). "Fathers' Participation in Family work And children's Sex-Role Attitudes," *Child Development*. 57 : 1210-1223
- Hayes, Christopher G. (2001). *Determining students' attitudes toward required basic writin courses*. *Teaching English in the Two-Year College*. V.28 No.4 (May). Abstract
- Saville-Troike, M. (1984, February). "What Really Matters in Second Language Learning for Academic Achievement ?" *TESOL Quarterly*. 18: 199-217.
- Stevens, P. (1980). *Teaching English as an International Language*. Oxford: Perganon Press.
- nd
- Yamane, Taro. (1970). *Statistic : An Introductory Analysis*. 2 ed. Tokyo: Westherhill Inc.

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/ 0428

วันที่ 19 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสโรชา อนันตพุกษา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บันทึกวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสโรชา อนันตพุกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 0426

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง

เนื่องด้วย นางสาวสโรชา อนันตพุกษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ เวนนี่ กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสโรชา อนันตพุกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-4456416

ที่ ศธ 0519.12/ 0427

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา

เนื่องด้วย นางสาวสโรชา อนันตพุกษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ เวย์น กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวสโรชา อนันตพุกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-445641

ที่ ศร 0519.12/ 0715

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตย
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

27 มกราคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

เนื่องด้วย นางสาวสโรชา อนันตพุกษา นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนาเยาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนาเยาว กรุงเทพมหานคร” ได้รับอนุมัติให้สอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2552 เวลา 8.00 น. ณ ห้อง 12-402 ก ตึก 12 คณะศึกษาศาสตร์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์ณี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการเพิ่มเติมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ของนิสิตผู้นี้ ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในครั้งนี้ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2258-4119, 0-2649-5067

โทรสาร 0-2258-411

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันทนา
(ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันทนา กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 9 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนสามารถแสดงความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีข้อถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อการเรียนแต่อย่างใด ในการตอบคำถามนี้นักเรียนไม่ต้องลงชื่อคำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ

ผู้วิจัยขอความกรุณาให้นักเรียนตอบสิ่งที่ตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นมากที่สุด โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวสโรชา อนันตพุกษา
นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับชั้น

- ☐ ประถมศึกษาปีที่ 4
☐ ประถมศึกษาปีที่ 5
☐ ประถมศึกษาปีที่ 6

4. สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

- ☐ ผู้ปกครองอยู่ร่วมกัน
☐ ผู้ปกครองแยกกันอยู่
☐ ผู้ปกครองถึงแก่กรรม

5. อาชีพของผู้ปกครอง

- ☐ รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
☐ ค้าขาย
☐ รับจ้าง
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้ของครอบครัวรวมกัน.....บาทต่อเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าเข้าชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ					
2.	ข้าพเจ้าเข้าชั้นเรียนตรงเวลา					
3.	ข้าพเจ้ารอลงการบ้านวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนที่โรงเรียน					
4.	ข้าพเจ้าชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับครู					
5.	ข้าพเจ้าอ่านบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษทบทวนอย่างสม่ำเสมอ					
6.	ข้าพเจ้าซักถามข้อสงสัยกับครูเมื่อไม่เข้าใจในการเขียนภาษาอังกฤษ					
7.	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการฟังครูพูดภาษาอังกฤษ					
8.	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายในการท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ					
9.	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
10.	ข้าพเจ้ามักขอคำอธิบายเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ก. ด้านความรู้

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

เห็นด้วยอย่างมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างมาก	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างมาก
1.	วิชาภาษาอังกฤษมีคุณค่าควรแก่การศึกษา					
2.	การสนทนาภาษาอังกฤษฝึกไปก็ไม่ได้ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
3.	ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการศึกษา ระดับสูงต่อไป					
4.	การอ่านภาษาอังกฤษได้ ช่วยส่งเสริม ความรู้ในด้านอื่น					
5.	การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ช่วยใน การประกอบอาชีพในอนาคต					
6.	การฟังภาษาอังกฤษมาก ทำให้ข้าพเจ้ามี ความเข้าใจความหมายภาษาอังกฤษมาก ขึ้น					
7.	การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษทำให้ได้รับการ ยอมรับจากสังคมมากขึ้น					
8.	ข้าพเจ้าคิดว่า การเขียนประโยค ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ยาก					

ข.ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น					
10.	ข้าพเจ้าเบื่อหน่ายเมื่อต้องฟังเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ					
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก					
12.	ข้าพเจ้าพอใจที่ได้นำความรู้จากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาใช้ประโยชน์					
13.	ข้าพเจ้าสนุกสนานเมื่อได้สนทนาภาษาอังกฤษ					
14.	ข้าพเจ้าดีใจเมื่อทราบว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ					
15.	ข้าพเจ้าอดทนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งใช้เวลาเรียนยาวนานกว่าวิชาอื่น					
16.	ข้าพเจ้าสนใจศัพท์ใหม่ๆที่ได้จากการฝึกเขียนภาษาอังกฤษ					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับกรกระทำของนักเรียนมากที่สุด

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
 บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
 บางครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำบ้าง ไม่กระทำบ้าง
 น้อยครั้ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมาก
 น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมากที่สุด
 จนแทบไม่กระทำเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
17.	เมื่อข้าพเจ้ามีข้อสงสัยเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารีบถามครูทันที					
18.	ข้าพเจ้าไม่ตั้งใจฟังครูพูดภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียน					

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
19.	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง					
20.	ข้าพเจ้าฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษเป็นประจำ					
21.	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ					
22.	ข้าพเจ้าไม่เคยอ่านหนังสือนอกเวลาประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม					
23.	ข้าพเจ้าอ่านประกาศเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษที่ป้ายนิเทศ					
24.	ข้าพเจ้าท่องศัพท์ภาษาอังกฤษทุกวัน					

ตอนที่ 4 แบบคัดกรองสุขภาพจิต ไทย จี เอช คิว 60

คำชี้แจง สุขภาพโดยทั่วไปของท่านในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมา เป็นอย่างไรบ้าง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง ☐ ที่ใกล้เคียงกับสภาพของนักเรียนในปัจจุบัน หรือในช่วง 2-3 สัปดาห์ที่ผ่านมามากที่สุด โดยไม่รวมถึงปัญหาที่ท่านเคยมีในอดีต และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

ในระยะที่ผ่านมา ท่าน.....

- รู้สึกสบายและมีสุขภาพดี
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ แย่กว่าปกติ ☐ แย่กว่าปกติมาก
- รู้สึกต้องการยาบำรุงให้มีกำลังวังชา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกทรุดโทรมและสุขภาพไม่ดี
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกไม่สบาย
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- เจ็บหรือปวดบริเวณศีรษะ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- รู้สึกตึงเครียดมีแรงกดที่ศีรษะ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
- สามารถมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่กำลังทำอยู่ได้
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก

8. รู้สึกกลัวว่าตนเองจะเป็นลมหมดสติไปในที่สาธารณะ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
9. มีอาการวูบร้อนหรือหนาว
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
10. มีเหงื่อออกมาก
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
11. ตื่นเช้ากว่าปกติและหลับต่อไม่ได้
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
12. หลังจากตื่นนอนแล้ว รู้สึกนอนไม่เต็มอิ่ม
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
13. รู้สึกเฟื่องฟูมาก และไม่มีแรงแม้แต่จะกินอาหาร
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
14. นอนไม่หลับเพราะกังวลใจ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☒ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
15. รู้สึกตื่นตัว และความคิดว่องไว
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
16. รู้สึกเหมือนมีกำลังวังชา
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
17. เมื่อเข้านอนใช้เวลา นานกว่าจะหลับได้
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
18. ไม่สามารถหลับได้สนิทหลังจากหลับแล้ว
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
19. ผื่นไม่ดีหรือน้ำกาว
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
20. มีอาการกระสับกระส่าย หลับไม่สนิท
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
21. หทำอะไรทำและทำให้ตัวเองไม่มีเวลาว่างได้
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ ค่อนข้างน้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
22. ทำอะไรช้ากว่าปกติ
☐ เร็วกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ ช้ากว่าปกติ ☐ ช้ากว่าปกติมาก
23. รู้สึกขาดความสนใจในกิจกรรมที่เคยทำตามปกติ
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
24. ปล่อยปละละเลย ไม่สนใจรูปร่างหน้าตาของตัวเอง
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

25. พิถีพิถันกับการแต่งเนื้อแต่งตัวน้อยลง
☐ พิถีพิถันมากกว่าปกติ ☐ เท่าๆ ปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
26. ออกไปนอกบ้านบ่อยเท่าที่เคย
☐ มากกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
27. จัดการกับสิ่งต่างๆ ได้ดีพอๆ กับคนส่วนใหญ่ ที่อยู่ในสภาพเดียวกับท่าน
☐ ดีกว่ามาก ☐ ดีพอๆ กัน ☐ ค่อนข้างน้อยกว่า ☐ น้อยกว่ามาก
28. รู้สึกว่าโดยทั่วไปแล้วทำอะไรๆ ได้ดี
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ ดีน้อยกว่า ☐ ดีน้อยกว่าปกติมาก
29. ไปทำงานหรือทำงานบ้านสาย
☐ ไม่สายเลย ☐ ไม่สายกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างสายกว่าปกติ ☐ สายกว่าปกติมาก
30. พอใจกับการที่ทำงานลุล่วงไป
☐ มากกว่าปกติ ☐ พอๆ กับตามปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
31. สามารถมีความรู้สึกรักและอบอุ่นต่อคนใกล้ชิดได้
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
32. รู้สึกว่าสามารถเข้ากับคนอื่นได้ง่าย
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
33. ใช้เวลาคุยเล่นกับคนอื่นมาก
☐ ใช้เวลามากกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่ามาก
34. รู้สึกกลัวที่จะพูดอะไรออกไปต่อหน้าคนอื่น เพราะเกรงจะทำให้ตัวเองดูโง่
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
35. รู้สึกว่าได้ทำตัวให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่างๆ
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
36. รู้สึกว่าสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ได้
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
37. รู้สึกว่าตัวเองไม่สามารถที่จะเริ่มทำอะไรได้เลย
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
38. จะทำอะไรรู้สึกหวาดกลัวไปหมด
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
39. รู้สึกตึงเครียดอยู่ตลอดเวลา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
40. รู้สึกว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความลำบากต่างๆ ได้
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
41. รู้สึกว่าชีวิตต้องดิ้นรนอยู่ตลอดเวลา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

42. สามารถมีความสุขกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันตามปกติได้
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
43. มองอะไรเคืองเคียดไปหมด
☐ มากกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
44. รู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
45. รู้สึกกลัวหรือตกใจโดยไม่มีเหตุผลสมควร
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
46. สามารถที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาต่างๆ ของตัวเองได้
☐ ดีกว่าปกติ ☐ เหมือนปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
47. รู้สึกเรื่องต่างๆ ทั้บถมจนรับไม่ไหว
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
48. มีความรู้สึกว่คนรอบข้างจับตามองคุณอยู่
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
49. รู้สึกไม่มีความสุขและเศร้าหมอง
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
50. รู้สึกเสียความมั่นใจในตัวเองไป
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
51. คิดว่าตัวเองเป็นคนไร้ค่า
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
52. รู้สึกว่าชีวิตนี้หมดหวังโดยสิ้นเชิง
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
53. รู้สึกมีความหวังในอนาคตของตนเอง
☐ มากกว่าปกติ ☐ เท่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ มีความหวังน้อยมาก
54. รู้สึกมีความสุขดี ตามสมควร เมื่อดูโดยรวมๆ
☐ มากกว่าปกติ ☐ เท่าๆ ปกติ ☐ น้อยกว่าปกติ ☐ น้อยกว่าปกติมาก
55. รู้สึกกังวล กระวนกระวาย และเครียดอยู่ตลอดเวลา
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
56. รู้สึกไม่คุ้มค่าที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก
57. คิดว่ามีความเป็นไปได้ที่จะอยากจบชีวิตตัวเอง
☐ ไม่อย่างแน่นอน ☐ ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น ☐ มีอยู่บ้างเหมือนกัน ☐ มีแน่ๆ
58. รู้สึกว่าบางครั้งทำอะไรไม่ได้เลยเพราะประสาทตึงเครียดมาก
☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ก่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

59. พบว่าตนเองรู้สึกอยากตายไปให้พ้นๆ

- ☐ ไม่เลย ☐ ไม่มากกว่าปกติ ☐ ค่อนข้างมากกว่าปกติ ☐ มากกว่าปกติมาก

60. พบว่ามีความรู้สึกที่อยากจะทำลายชีวิตตัวเองเข้ามาอยู่ในความคิดเสมอๆ

- ☐ ไม่อย่างแน่นอน ☐ ไม่คิดว่าเป็นอย่างนั้น ☐ มีอยู่บ้างเหมือนกัน ☐ มีแน่ๆ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองเมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง</u>				
1.	ข้าพเจ้าปรึกษาผู้ปกครองเมื่อข้าพเจ้ามี ปัญหาในการทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษ				
2.	ข้าพเจ้าไม่พอใจที่ถูกผู้ปกครองตำหนิ				
3.	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ ทบทวนตามที่คุณผู้ปกครองสั่งสอน				
4.	ข้าพเจ้าฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับ ผู้ปกครอง				
5.	ข้าพเจ้ารายงานเกี่ยวกับการเรียนให้ ผู้ปกครองทราบอยู่เสมอ				
6.	ข้าพเจ้าไม่ปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับ ผู้ปกครอง				
7.	ข้าพเจ้ามักมีความคิดเห็นขัดแย้งกับ ผู้ปกครอง				
8.	ข้าพเจ้าทำงานที่คุณผู้ปกครองมอบหมายให้ ด้วยความเต็มใจ				

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน					
9.	ผู้ปกครองพูดคุยซักถามเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของข้าพเจ้า					
10.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษ					
11.	ผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว เมื่อข้าพเจ้าแก้ปัญหาเองไม่ได้					
12.	ผู้ปกครองแนะนำวิธีการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษให้ข้าพเจ้า					
13.	ผู้ปกครองไม่เคยฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับข้าพเจ้า					
14.	ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเขียนภาษาอังกฤษแก่ข้าพเจ้า					
15.	เมื่อทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษได้ไม่ดี ผู้ปกครองจะตำหนิข้าพเจ้า					
16.	ผู้ปกครองดูแลข้าพเจ้าอย่างใกล้ชิดเมื่อข้าพเจ้าเจ็บป่วย					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>สถานที่เรียน</u>					
1.	โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการทางภาษาสำหรับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2.	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษสะอาด และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
3.	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีขนาดเหมาะสมเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน					
4.	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีแสงสว่างและอากาศถ่ายเทสะดวก					
5.	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีกลิ่นและเสียงดังรบกวน					
	<u>สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน</u>					
6.	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความทันสมัย					
7.	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
8.	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีอุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน					
9.	รูปภาพ บัตรคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีสภาพชำรุด					
10.	ห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีอุปกรณ์เพื่อใช้ฝึกฝนทักษะทางภาษา ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู					
1.	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
2.	ข้าพเจ้าไม่กล้าถามครู เมื่อไม่เข้าใจบทเรียน					
3.	ข้าพเจ้าแสดงความเคารพต่อครูทุกครั้งเมื่อพบครู					
4.	ข้าพเจ้าไม่กล้าสนทนาภาษาอังกฤษกับครู					
5.	ข้าพเจ้าไม่สนใจปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ครูได้วางไว้					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจเมื่อครูว่ากล่าวตักเตือน					
	การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน					
7.	ครูให้นักเรียนทุกคนในห้องมีส่วนร่วมในการสนทนาภาษาอังกฤษ					
8.	ครูไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม เมื่ออ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ					
9.	ครูแสดงความรักต่อนักเรียนเท่าเทียมกัน					
10.	ครูไม่สนใจปัญหาส่วนตัวของข้าพเจ้า					
11.	ครูชมเชยเมื่อข้าพเจ้าเขียนภาษาอังกฤษได้ดี					
12.	ครูมีความห่วงใยข้าพเจ้า					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ข้าพเจ้าเป็นคนมีน้ำใจและชอบช่วยเหลือเพื่อนในห้อง					
2.	ข้าพเจ้าไม่ชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน					
3.	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
4.	ข้าพเจ้าไม่เคยเล่นเติมคำศัพท์ภาษาอังกฤษลงในช่องว่างกับเพื่อน					
5.	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนได้					
6.	เพื่อนให้ข้าพเจ้ายืมหนังสือและอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
7.	เพื่อนคอยแนะนำเมื่อข้าพเจ้าอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้					
8.	เมื่อข้าพเจ้าไม่มาโรงเรียนเพื่อนมักถามด้วยความห่วงใย					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนคันนายาว (ธารินเจริญสงเคราะห์) เขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน โดยให้นักเรียนเลือกทำในตอนที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นใดช่วงชั้นหนึ่งเท่านั้น ให้นักเรียนอ่านข้อความอย่างละเอียด เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ตอนที่ 9.1 แบบสอบถามปัญหาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ได้แก่ ปัญหาในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	<u>ทักษะการฟัง</u>					
1.	ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษได้					
2.	ข้าพเจ้าเข้าใจบทสนทนาภาษาอังกฤษที่ครูพูด					
3.	ข้าพเจ้าสามารถวาดภาพตามคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษได้					
4.	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการใช้สำนวนในภาษาอังกฤษ					
5.	ข้าพเจ้าไม่สามารถแยกเสียงคำศัพท์ที่แตกต่างกันออกจากกันได้					
	<u>ทักษะการพูด</u>					
6.	ข้าพเจ้าพูดทักทายผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษได้					
7.	ข้าพเจ้าไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารเพื่อแสดงความต้องการของตนได้					
8.	เวลาพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจ					
9.	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการออกเสียงสูง ต่ำในภาษาอังกฤษ					
10.	ข้าพเจ้าฝึกพูดภาษาอังกฤษเป็นประจำ					
	<u>ทักษะการอ่าน</u>					
11.	ข้าพเจ้าเข้าใจความหมายของบทสนทนาที่ได้อ่าน					
12.	ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ต่างๆได้อย่างถูกต้อง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
13.	ข้าพเจ้าจะถามเพื่อน เมื่อครูให้อ่านออกเสียง					
14.	การอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับข้าพเจ้า					
15.	ข้าพเจ้าเข้าใจความหมายของป้ายประกาศภาษาอังกฤษที่พบในโรงเรียน					
	ทักษะการเขียน					
16.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนศัพท์ภาษาอังกฤษตามรูปภาพที่ครูแสดงได้					
17.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนภาษาอังกฤษแนะนำตนเองได้อย่างถูกต้อง					
18.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนประโยคง่ายๆได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					
19.	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจเรื่องการสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์					
20.	ข้าพเจ้าลอกการบ้านภาษาอังกฤษจากเพื่อน					

ตอนที่ 9.2 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้แก่ ปัญหาในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	ทักษะการฟัง					
1.	ข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่เป็นภาษาอังกฤษที่พบในชีวิตประจำวันได้					
2.	ข้าพเจ้าจับใจความเรื่องที่ครูเล่าให้ฟังได้					
3.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนประโยคสั้นๆตามที่ครูบอกเป็นภาษาอังกฤษได้					
4.	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการใช้สำนวนในภาษาอังกฤษ					
5.	ข้าพเจ้าสามารถแยกเสียงคำศัพท์ที่แตกต่างกันออกจากกันได้					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	<u>ทักษะการพูด</u>					
6.	ข้าพเจ้าสามารถใช้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ บอกอาการเจ็บป่วยของตนได้					
7.	ข้าพเจ้าไม่สามารถร้องเพลงที่เป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ ได้					
8.	เวลาพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนข้าพเจ้าอยากให้ผู้เรียกเป็นคนสุดท้าย					
9.	ข้าพเจ้าสามารถออกสำเนียงสูง ต่ำ ในภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง					
10.	ถ้าเป็นไปได้ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงการพูดภาษาอังกฤษ					
	<u>ทักษะการอ่าน</u>					
11.	ข้าพเจ้าอ่านเรื่องสั้นภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ					
12.	ข้าพเจ้าสามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบัตรคำที่ครูแสดงได้อย่างถูกต้อง					
13.	ข้าพเจ้าพยายามไม่อ่านออกเสียงเป็นภาษาอังกฤษ เพราะกลัวอ่านผิด					
14.	การอ่านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับข้าพเจ้า					
15.	ข้าพเจ้าเข้าใจความหมายของป้ายประกาศภาษาอังกฤษที่พบได้ทั่วไป					
	<u>ทักษะการเขียน</u>					
16.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนประโยคสั้น ๆ เป็นภาษาอังกฤษตามคำสั่งได้					
17.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนภาษาอังกฤษง่าย ๆ แนะนำครอบครัวของตนเองได้อย่างถูกต้อง					
18.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนจำนวนนับ 1-1000 เป็นภาษาอังกฤษได้					
19.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์					
20.	การเขียนตามหลักไวยากรณ์เป็นเรื่องยากสำหรับข้าพเจ้า					

ตอนที่ 9.3 แบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ได้แก่ ปัญหาในด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
	<u>ทักษะการฟัง</u>					
1.	ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษที่พบในชีวิตประจำวันได้					
2.	ข้าพเจ้าไม่สามารถจับใจความนิทานภาษาอังกฤษได้					
3.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนข้อความสั้นๆตามคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษได้					
4.	ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการใช้สำนวนในภาษาอังกฤษ					
5.	ข้าพเจ้าไม่สามารถแยกเสียงคำศัพท์ที่แตกต่างกันออกจากกันได้					
	<u>ทักษะการพูด</u>					
6.	ข้าพเจ้าสามารถบอกทิศทางเป็นภาษาอังกฤษได้					
7.	ข้าพเจ้าไม่สามารถสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดได้					
8.	เวลาพูดรายงานภาษาอังกฤษหน้าชั้นเรียนข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจ					
9.	การออกเสียงสูง ต่ำในภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากสำหรับข้าพเจ้า					
10.	ข้าพเจ้าหัดพูดภาษาอังกฤษเสมอ เมื่อมีโอกา					
	<u>ทักษะการอ่าน</u>					
11.	ข้าพเจ้าไม่สามารถจับใจความนิทานภาษาอังกฤษที่อ่านได้					
12.	ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านออกเสียงประโยคง่ายๆที่เป็นภาษาอังกฤษจากป้ายนิเทศได้อย่างถูกต้อง					
13.	ข้าพเจ้าไม่คิดหัดอ่านภาษาอังกฤษ แม้มีเวลาว่าง					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
14.	เมื่ออ่านภาษาอังกฤษไม่ออก ข้าพเจ้าถาม ครูทันที					
15.	ข้าพเจ้าเข้าใจความหมายของป้ายประกาศ ภาษาอังกฤษที่พบได้ทั่วไป					
	<u>ทักษะการเขียน</u>					
16.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเขียนข้อความสั้นๆเป็น ภาษาอังกฤษตามที่ครูบอกได้					
17.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนภาษาอังกฤษง่ายๆ บอกทิศทางได้อย่างถูกต้อง					
18.	ข้าพเจ้าสามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตาม หลักไวยากรณ์					
19.	การเขียนตามหลักไวยากรณ์เป็นเรื่องยาก สำหรับข้าพเจ้า					
20.	ข้าพเจ้าฝึกเขียนภาษาอังกฤษเสมอ					

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนัยัยทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	14.009
2	10.279
3	2.677
4	12.412
5	13.574
6	15.614
7	11.660
8	6.740
9	9.605
10	14.971

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .919

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	10.923
2	13.160
3	9.225
4	6.091
5	6.690
6	9.340
7	11.700
8	7.398
9	14.304
10	11.529
11	12.753
12	10.455
13	10.418
14	11.461
15	14.573
16	11.882
17	13.506
18	14.386
19	9.567
20	10.627
21	14.730
22	13.650
23	10.842
24	11.908

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .965

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	10.644
2	7.565
3	11.665
4	9.746
5	12.047
6	10.296
7	8.940
8	9.554
9	10.509
10	7.673
11	9.841
12	8.835
13	6.433
14	12.878
15	8.647
16	13.933

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .950

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของการ
เรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.279
2	3.599
3	8.120
4	9.717
5	7.677
6	7.852
7	6.485
8	5.727
9	8.426
10	5.075

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .773

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

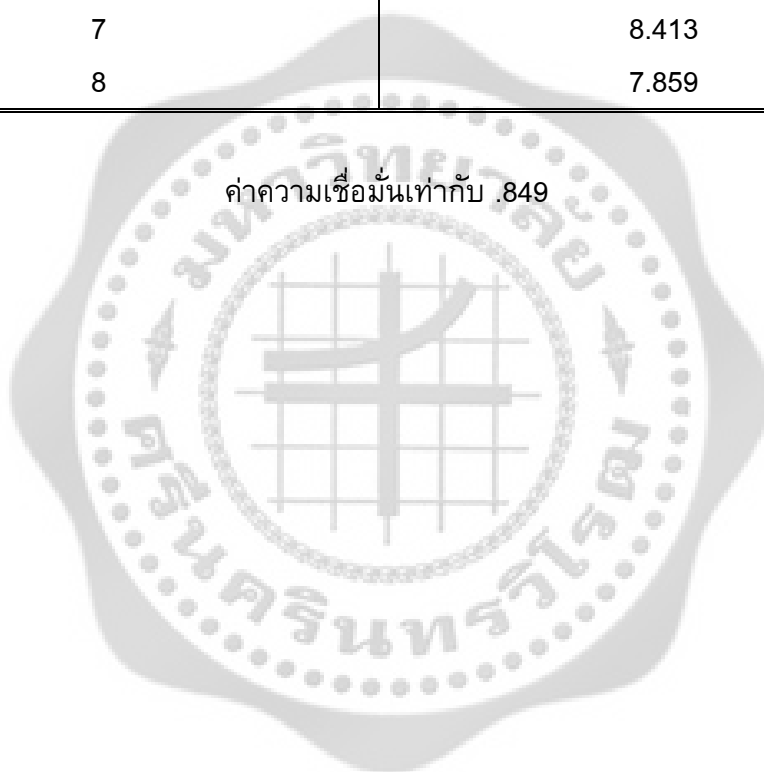
ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	15.067
2	6.853
3	10.658
4	8.348
5	8.735
6	8.028
7	8.660
8	6.253
9	6.470
10	10.748
11	6.253
12	4.990

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .876

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.320
2	11.321
3	8.120
4	11.129
5	8.496
6	8.670
7	8.413
8	7.859

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .849

ตาราง 16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	10.304
2	9.220
3	7.000
4	7.016
5	7.319
6	4.540
7	3.162
8	8.944
9	9.303
10	6.708
11	6.708
12	7.000
13	7.000
14	9.487
15	5.398
16	9.303
17	17.393
18	9.562
19	8.000
20	6.708

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .983

ตาราง 17 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	11.737
2	10.033
3	9.971
4	9.577
5	7.550
6	3.971
7	6.407
8	9.314
9	9.089
10	9.945
11	7.092
12	9.627
13	12.174
14	13.479
15	7.132
16	10.521
17	7.723
18	7.495
19	6.852
20	5.386

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .944

ตาราง 18 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามปัญหาการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	9.414
2	9.899
3	9.414
4	7.071
5	9.899
6	9.391
7	9.806
8	10.251
9	11.457
10	8.485
11	11.457
12	5.821
13	7.761
14	6.107
15	7.800
16	5.421
17	8.000
18	4.690
19	8.497
20	8.875

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .998

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	สโรชา อนันตพุกษา
วันเดือนปีเกิด	8 กรกฎาคม 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	92/333 ซอยเสรีไทย 29 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ 0-2374-5784

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540	ประถมศึกษา จากโรงเรียนชินวร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2550	การศึกษาระดับบัณฑิต (การแนะแนว) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร